

April

1941

Kwiecień

Nr 4

MITTEILUNGSBLATT

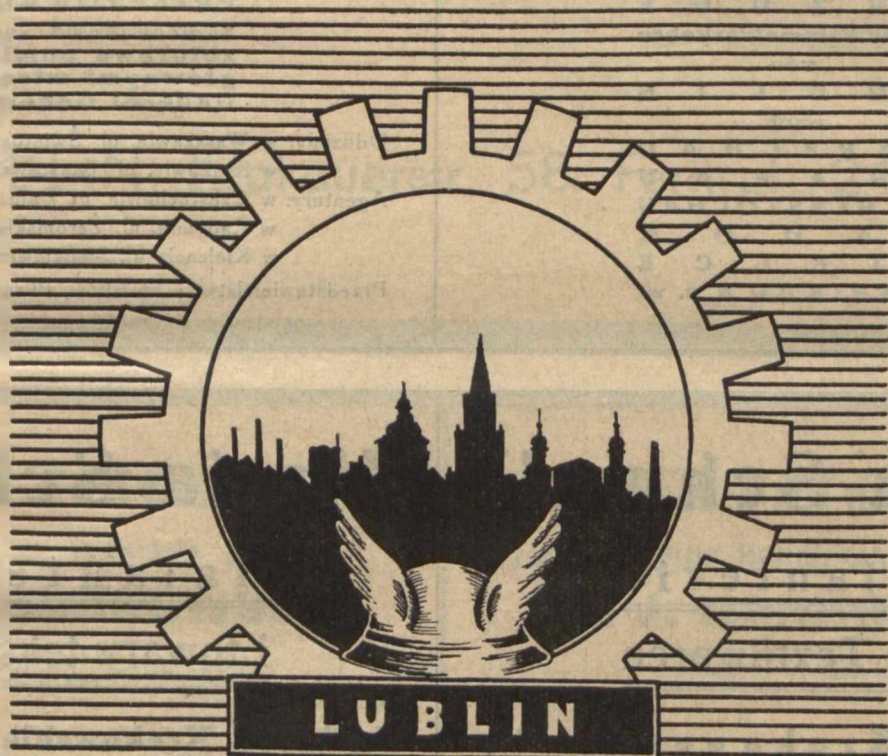
DER INDUSTRIE UND HANDELSKAMMER IN LUBLIN

HERAUSGEBER: DR. PAUL KRITZ - KOMMISSARISCHER LEITER

BIULETYN INFORMACYJNY

IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W LUBLINIE

WYDAWCA: DR. PAUL KRITZ - KIEROWNIK KOMISARYCZNY

LUBLIN

Z. KRITZ

Zeitungsdrucksache

D. 731091105

C. HARTWIG

A. G.

Gegründet 1858

INTERNATIONALE SPEDITEURE
Filiale Warschau
AGENTUR in LUBLIN

Büro: Chopinstr. 33   Tel. 27-24
Lager: Szewskastr. 3   Tel. 27-11

Erledigung sämtlicher
Speditionsaufträge
VERZOLLUNG
LAGERUNG
UMZÜGE
Z.K.W.Sammelverkehre
von
LUBLIN
nach
WARSAU
KRAKAU
TSCHESTOCHAU
RADOM
KIELCE
PETRIKAU u. s. w.

C. HARTWIG

SP. AKC.

Rok założenia 1858

MIĘDZYNARODOWI EKSPEDYTORZY
Oddział w Warszawie
AGENTURA w LUBLINIE

B i u r a : Szopena 33   Tel. 27-24
Magazyny. Szewska 3   Tel. 27-11

Złatwianie wszelkich
zleceń ekspedytorskich
C L E N I E
MAGAZYNOWANIE
PRZEPROWADZKI
Samochodowe ładunki
zbiorowe pomiędzy
głównymi miastami
Guberni Generalnej

Oddziały: w Warszawie, ul. Świętokrzyska 23, tel. 247-90
w Krakowie, ul. Basztowa 8.   tel. 114-78
Agentury: w Częstochowie, ul. Dąbrowskiego 4, tel. 21-12
w Radomiu, ul. Żeromskiego 28,   tel. 22-82
w Kielcach, ul. Sienkiewicza 47,   tel. 10-08
Przedstawicielstwo: Piotrków, Piłsudskiego 97, tel. 12-10

Maria Schwall

Galanterie
und Textilwaren

Lublin, Krakauerstr. 26,
Tel. 33-40

Maria Schwall

Galanteria
i towary tekstylne

Lublin, Krakowskie Przedm. 26,
Tel. 33-40

Lubliner Mechanische Werke

LANDWIRTSCHAFTLICHE
MASCHINEN, MARKE „WOLSKI”

HOLZBEARBEITUNGSWERK

Büromöbel, Türen, Türfüllungen,
Fensterkreuze.

Lublin, Bahnhofstr. 16 Ruf: 21-78

Lubelskie Zakłady Mechaniczne

MASZYNY ROLNICZE
MARKI „WOLSKI”

ZAKŁAD OBRÓBKI DRZEWA

Meble biurowe, drzwi, części dREW-
niane drzwi, krzyże okienne.

Lublin, Bahnhofstr. 16. Tel. 21-78

DEUTSCHE BUCHHANDLUNG LUBLIN

LUBLIN, Krakauerstr. 58. Fernruf: 2441

„ELIBOR“

Handels- u. Industrie A. – G.
Ł. J. BORKOWSKI

Zweigniederlassung Lublin

Łęczyńskastr. 3.

Fernruf: 21-53

Verbandsgrosshändler der Eisenhütten-Gemeinschaft Ost

G. m. b. H. Krakau

Kohlengrosshändler für den Distrikt Lublin

Gross- u. Kleinhandels - Verkauf

Stabeisen, Träger, Bandeisen, Eisenbleche, Zinkbleche, Eisenröhre, Draht, Nägel, Metalle Kohle, Koks, Brennholz.

Baumaterialien:

Zement, Kalk, Dachpappe, Fensterglas
eiserne Öfen, Offenbleche.

Dezimalwaagen u. Eisengewichte.

„ELIBOR“

Spółka Akcyjna Handlowo-Przemysłowa
Ł. J. BORKOWSKI

Oddział w Lublinie

ul. Łęczyńska 3.

Tel. 21-53

Hartownik Związkowy Syndykatu Hut Żelaznych

Sp. z o. o. Kraków

Hartownik Węglowy na Dystrykt Lublin

Sprzedaż hurtowa i detaliczna

Żelazo, belki, bednarka, blachy żelazne i cynkowe, rury żelazne, drut, gwoździe, metale, węgiel, koks, drzewo rąbane.

Materiały budowlane:

Cement, wapno, papa dachowa, szkło okienne, piecyki żel., blachy kuchenne.

Wagi dziesiętne i odważniki.

Inhaltsverzeichnis.

Die Bildung von Kammern für die Gesamtwirtschaft im Generalgouvernement	5
Devisenrecht	
Devisenrechtliche Stellung der im Generalgouvernement beruflich tätigen Reichsangehörigen	6
Allgemeine Genehmigungen für die Wareneinfuhr	7
Reisen ins Protektorat	7
Bewirtschaftungsvorschriften	
Verlängerung der Zulassung zum Kohlenhandel und der Kohlenhandelskarte	8
Lagerbuchführung und Bestandsmeldungen über Lieferung, Bezug und Verbrauch von Metallen	8
Gebühren bei Metallzuweisungsanträgen	20
Preisüberwachung	
Preise für Rohholz und Nadelschnittholz	21
Preise für Schlachtvieh, Fleisch und Wurst	21
Höchstpreise für schlesische Kohle	21
Einzelhandel.	
Ladenzeitregelung im Einzelhandel für den Stadtkreis Lublin	23
Abfertigung Reichs- und Volksdeutscher	24
Arbeit.	
Kündigungsschutz und Regelung der Vergütung für Angestellte und Arbeiter bei Arbeitsunfähigkeit	24
Regelung des Urlaubs für nichtdeutsche Beschäftigte in der Privatwirtschaft	26
Verkehr.	
Einführung der Eisenbahnverkehrsordnung in den dem Reich angegliederten Gebieten	26
Umrechnungskurse für fremde Währungen im Güterverkehr	26
Verlängerung des Ausnahmetarifs für Eisenerze	27
Tarifiermässigung für Sauerkraut	27
Einschränkung des Personenverkehrs auf der Ostbahn	27
Verschiedenes.	
Übernahme von Handelsvertretungen für ausserhalb des Generalgouvernements ansässigen Firmen	29
Verlängerung der Fristen des Wechsel- und Scheckrechts	29
Weisungsrecht an die Holzhändler	29

Spis rzeczy.

Utworzenie Izb obejmujących całokształt gospodarstwa w Generalnym Gubernatorstwie	5
Prawo dewizowe.	
Dewizowo - prawne stanowisko obywateli Rzeszy czynnych zawodowo w Generalnym Gubernatorstwie	6
Ogólne zezwolenia na import towarów	7
Podróże do Protektoratu	7
Przepisy gospodarcze.	
Przedłużenie dopuszczenia do handlu węglem i karty dla handlu węglem	8
Zarządzenie o prowadzeniu ksiąg składowych i o zgłoszeniach zapasów jako też o dostawie, nabywaniu i zużyciu metali	8
Oplaty za podania o przydział metali	20
Kształtowanie cen.	
Ceny drzewa surowego i ciętego drzewa iglastego w Generalnym Gubernatorstwie	21
Ceny za bydło do uboju, mięso i kielbasę	21
Ceny maksymalne za węgiel śląski	21
Handel detaliczny.	
Uregulowanie czasu pracy w handlu detalicznym dla m. Lublina	23
Obsługiwanie Niemców i osób należących do narodu niemieckiego	24
Praca.	
Ochrona wypowiedzenia i uregulowanie wynagrodzeń dla pracowników umysłowych i fizycznych na wypadek niezdolności do pracy	24
Uregulowanie urlopu dla osób nie będących Niemcami, zatrudnionych w gospodarstwie prywatnym	26
Ruch.	
Regulamin przewozów dla obszarów włączonych do Rzeszy	26
Kolejowy kurs walut obcych	26
Przedłużenie taryfy kolejowej dla rudy żelaznej	27
Obniżka taryfy na kapustę kiszoną	27
Ograniczenie ruchu osobowego na Kolei Wschód	27
Różne.	
Zastępstwa handlowe firm, osiadłych poza Generalnym Gubernatorstwem	29
Przedłużenie terminów prawa wekslowego i czekowego	29
Wskazówki prawne dla handlarzy drzewem	29

Die Bildung von Kammern für die Gesamtwirtschaft im Generalgouvernement.

Im Verordnungsblatt für das GG ist Anfang März dieses Jahres eine Verordnung über die Bildung von Kammern für die Gesamtwirtschaft im Generalgouvernement erschienen. Hierin wird zur Neuordnung und Zusammenfassung der Selbstverwaltung im Bereich der gewerblichen Wirtschaft, der Ernährung- und Landwirtschaft, der Forst- und Holzwirtschaft und der Arbeit im Generalgouvernement die Bildung einer Zentralkammer für die Gesamtwirtschaft mit dem Sitz in Krakau und 4 Distriktskammern für die Gesamtwirtschaft in den Distrikten Krakau, Lublin, Radom und Warschau bestimmt. Die zu bildenden Kammern sind Körperschaften des öffentlichen Rechts und unterstehen der Aufsicht des Staatssekretärs der Regierung des Generalgouvernements. Jede Kammer wird sich in folgende Gruppen gliedern:

- 1.) Hauptgruppe gewerbliche Wirtschaft,
- 2.) Hauptgruppe Ernährung-u. Landwirtschaft,
- 3.) Hauptgruppe Forst- und Holzwirtschaft,
- 4.) Hauptgruppe Arbeit.

Von der Hauptgruppe gewerbliche Wirtschaft werden im wesentlichen die von den Industrie- und Handelskammern und Handwerkskammern des Generalgouvernements betreuten Aufgabengebiete übernommen werden.

Mit Rücksicht auf die naturgemäss verschieden gelagerte Wirtschaftsstruktur in den Distrikten ist vorgesehen, dass Aufbau, Gliederung und Geschäftsführung der Zentralkammer und der Wirtschaftskammern den besonderen Bedürfnissen der in ihnen zusammengefassten Wirtschaftszweige und Berufsgruppen Rechnung tragen sollen.

Die Zentralkammer wird von einem Regierungskommissar geleitet, den der Generalgouverneur ernennt. Diesem steht zur Unterstützung und Beratung ein Kuratorium zur Seite, das von den Leitern der Abteilungen Wirtschaft, Ernährung und Landwirtschaft, Forsten und Arbeit in der Regierung des GG gebildet wird. Die Distriktskammern werden von den Distriktschefs als Regierungskommissare geleitet. Die Aufgabe der Regierungskommissare besteht in einer Ausrichtung der Organisation der Gesamtwirtschaft auf Grund der geltenden politischen Erfordernisse. Weiterhin haben sie die Zusammenarbeit der Hauptgruppen sicherzustellen. Die Leiter und Geschäftsführer der Hauptgruppen der Kammern werden von dem Regierungskommissar der betreffenden Kammer unter Zustimmung des Leiters der zuständigen Abteilung in der Regierung des GG ernannt.

Da die Zentralkammer die den Distriktskammern übergeordnete Instanz ist, können ihre Hauptgruppen den Hauptgruppen der Distriktskammern fachliche Weisungen erteilen. Andererseits können die Hauptgruppen der Zentralkammer von den Leitern der zuständigen Abteilungen in der Regierung des GG fachliche Weisungen erhalten.

Die eigentliche Aufgabe der Zentralkammer und der Distriktskammern besteht darin, die in ihnen zusammengefassten Wirtschaftszweige und Berufsgruppen in ihren wirtschaftlichen und sozialen Belangen zu betreuen und zur Mitarbeit an den Zielen der Regierung heranzuziehen. Der Zentralkammer obliegt hierbei die Behandlung von Fragen, denen eine grundsätzliche Bedeutung zukommt, oder die im Rahmen der Fachbereiche einer einheitlichen Regelung bedürfen.

Von den Distriktskammern werden grundsätzlich alle ihren Bereich betreffenden fachlichen Fragen behandelt,

Utworzenie Izb, obejmujących całokształt gospodarstwa w Generalnym Gubernatorstwie.

Na początku marca br. ukazało się w Dzienniku Rozporządzeń G. G. rozporządzenie o utworzeniu Izb dla całokształtu gospodarstwa w G. G. W związku z reorganizacją i centralizacją samorządów gospodarczych w obrębie gospodarki przemysłowej, rolnej, gospodarki żywienia, leśnej, drzewnej i organizacji pracy w G. G. postanowiono stworzyć Izbę Centralną dla całokształtu gospodarstwa z siedzibą w Krakowie i 4 Izby okręgowe dla całokształtu gospodarstwa w okręgach (dystryktach) krakowskim, lubelskim, radomskim i warszawskim. Izby te mają być organizacjami prawa publicznego i podlegają kontroli sekretarza Państwa Rządu Generalnego Gubernatorstwa. Każda z Izb będzie się dzieliła na następujące grupy:

1. Grupa główna dla gospodarki zawodowej.
2. Grupa główna dla żywienia i gospodarki rolnej.
3. Grupa główna dla gospodarki leśnej i drzewnej.
4. Grupa główna pracy.

Grupa główna gospodarki zawodowej obejmie dziedziny pracy, należące dotychczas do Izb Przemysłowo - Handlowych i Rzemieślniczych Gen. Gub.

Ze względu na różnice w strukturze gospodarczej poszczególnych dystryktów będzie się brało pod uwagę specjalne potrzeby obejmowanej gałęzi gospodarczej, co ujawni się w rozbudowie, podziale i organizacji pracy Izby Centralnej i Izb Gospodarczych.

Izbą Centralną będzie kierował Komisarz Rządowy, mianowany przez Generalnego Gubernatora. Ciałem pomocniczym i doradczym będzie dlań Kuratorium, złożone z kierowników Wydziałów gospodarstwa, rolnictwa, leśnictwa i pracy w Rządzie G. G. Izby okręgowe będą kierowane przez Szefów Dystryktów jako Komisarzy Rządowych. Zadaniem tych Komisarzy będzie zorganizowanie całokształtu gospodarstwa na podstawie istniejących wytycznych politycznych. Prócz tego mają oni ustalić współpracę poszczególnych grup głównych. Kierownicy i szefowie działów pracy grup głównych poszczególnych Izb będą mianowani przez Komisarza Rządowego w danej Izbie, do czego wymagana jest zgoda kierownika właściwego wydziału przy Rządzie G. G.

Ponieważ Izba Centralna jest w stosunku do Izb okręgowych instancją nadrzędną, mogą jej grupy główne grupom głównym Izb okręgowych udzielać fachowych zleceń. Grupy główne Izby Centralnej mogą otrzymywać zlecenia od Wydziałów Rządu G. G., do których przynależą.

Właściwe zadania Izby Centralnej i Izb okręgowych polegają na powierniczym kierownictwie i współpracy nad realizowaniem celów Rządu w dziedzinie wyznaczonych im gałęzi gospodarczych i grup zawodowych. Zadania te będą realizowane w kierunku gospodarczym i społecznym. Izba Centralna będzie opracowywała zagadnienia o zasadniczym znaczeniu lub zagadnienia, które wymagają w granicach fachowości ujednostajnienia.

Zadania Izb okręgowych polegają zasadniczo na opracowywaniu wszystkich zagadnień zawodowych, wchodzących

soweit sie nicht als zur Zuständigkeit der Zentralkammer gehörig anzusehen sind.-

Weiterhin ist vorgesehen, ähnlich wie das bei dem Aufbau der Kammern im Reich der Fall ist, der Zentralkammer eine Aussenhandelsstelle und eine Zentralstelle für öffentliche Aufträge anzugliedern.

Der bereits im GG bestehende Verband der Industrie- und Handelskammern wird in diesen Neuaufbau eingegliedert. Ebenso werden eingegliedert alle im Generalgouvernement bestehenden polnischen Industrie- und Handelskammern, Handwerkskammern und Landwirtschaftskammern, alle fachlichen und beruflichen Verbände und Zusammenschlüsse, soweit für sie nicht die Auflösung angeordnet wird.

Das Vermögen dieser Organisationen, Einrichtungen und Verbände geht auf die Zentralkammer oder die Distriktskammern über.- Die Auflösung fachlicher oder beruflicher Verbände kann von den Leitern der Abteilungen Wirtschaft, Ernährung- und Landwirtschaft, Forsten und Arbeit in der Regierung des Generalgouvernement angeordnet werden.

Diese Verordnung ist bereits am 1. 4. ds. Is. in Kraft getreten.

Devisenrecht.

Devisenrechtliche Stellung der im Generalgouvernement beruflich tätigen Reichsangehörigen.

Im Generalgouvernement beruflich tätige Reichsangehörige, die ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt im Gebiete des Generalgouvernements genommen haben und demnach auf Grund der Bestimmungen der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (V.B.I.G.G. S. 44) Deviseninländer des Generalgouvernements geworden sind, werden mit Rücksicht auf die vorliegenden besonderen Verhältnisse hinsichtlich ihres gesamten im Reiche befindlichen Vermögens gemäss den Bestimmungen des Runderlasses Nr. 7/41 D. St. des Herrn Reichswirtschaftsministers vom 14. Januar 1941 auch im Reiche devisenrechtlich uneingeschränkt wie Inländer im Sinne der reichsdeutschen Devisenbestimmungen behandelt. Um die im Generalgouvernement bestehenden Devisenbestimmungen mit den im Reich z. Zt. gültigen in Einklang zu bringen, ordnet der Leiter der Abteilung Devisen in der Regierung des Generalgouvernements auf Grund der Devisenverordnung § 20 der Devisenverordnung vom 15. November 39 an:

§ 1

(1) Reichsangehörige, die Deviseninländer des Generalgouvernements sind, bedürfen zur Verfügung über ihre im Reich befindlichen Vermögensteile keiner Genehmigung der Devisenstelle Krakau.

(2) Hinsichtlich der Anbieterspflicht für Reichsmarkforderungen gegen im Reichsgebiet ansässige Schuldner verbleibt es bei der Regelung, die in Nr. 3 der Anordnung Nr. 3 vom 20. November 1939 (V.B.I.G.G. S. 55) getroffen wurde. Die dort genannten Reichsmarkforderungen sind daher nicht anbieterpflichtig.

§ 2

(1) Reichsangehörige, die Deviseninländer des Generalgouvernements sind, unterliegen hinsichtlich der seit der

w. ich zakres pracy, jeśli zagadnienia te nie leżą w kompetencji Izby Centralnych.

Prócz tego będzie przy Izbie Centralnej zorganizowany Urząd handlu zagranicznego i Centrala dla zleceń publicznych na wzór podobnej organizacji Izby Rzeszy.

Istniejący obecnie w G. G. związek Izby Przemysłowo-Handlowych będzie w tę nową strukturę włączony. Włączone też będą do tej nowej organizacji wszystkie istniejące w G. G. polskie Izby Przemysłowo-Handlowe, Izby Rzemieślnicze, Izby Rolnicze i wszystkie fachowe i zawodowe związki i stowarzyszenia, jeśli nie dojdzie do rozwiązania niektórych z nich.

Majątek tych organizacji, związków i stowarzyszeń przechodzi na własność Izby Centralnej lub Izby okręgowych. Rozwiązanie fachowych i zawodowych organizacji może być dokonane przez kierowników wydziałów gospodarstwa, wyżywienia i rolnictwa, leśnictwa i pracy przy Rządzie G. G.

Rozporządzenie to weszło w życie 1. IV. 1941 r.

Prawo dewizowe.

Dewizowo-prawne stanowisko obywateli Rzeszy, czynnych zawodowo w Generalnym Gubernatorstwie

Obywatele Rzeszy, czynni zawodowo w Generalnym Gubernatorstwie, którzy na obszarze Generalnego Gubernatorstwa obrali swe miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu i skutkiem tego stali się na podstawie postanowień rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44) pod względem dewizowym krajowcami Generalnego Gubernatorstwa, traktowani będą, ze względu na panujące szczególne stosunki, odnośnie do ich całego w Rzeszy znajdującego się majątku według postanowień okólnika Nr. 7/41 D. St. Pana Ministra Gospodarki Rzeszy z dnia 14 stycznia 1941 r. również i w Rzeszy pod względem praw dewizowych bez ograniczenia, jako krajowcy w myśl postanowień dewizowych Rzeszy Niemieckiej. Celem uzgodnienia istniejących w Generalnym Gubernatorstwie postanowień dewizowych z obowiązującymi obecnie w Rzeszy, zarządza Kierownik Wydziału Dewiz w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa na podstawie § 20 rozporządzenia dewizowego z dnia 15 listopada 1939 r. co następuje:

§ 1

(1) Obywatele Rzeszy, którzy pod względem dewizowym są krajowcami Generalnego Gubernatorstwa, nie potrzebują do rozporządzania swymi w Rzeszy znajdującymi się częściami majątku żadnego zezwolenia Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków).

(2) Co do obowiązku zaofiarowania wierzytelności w markach niemieckich do dłużników, zamieszkałych na obszarze Rzeszy, pozostaje przy uregulowaniu, które powziąłem w p. 3 mego zarządzenia Nr. 3 z dnia 20 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 55). Wymienione tam wierzytelności w markach niemieckich nie podlegają zatem obowiązkowi zaofiarowania.

§ 2

(1) Obywatele Rzeszy, którzy pod względem dewizowym są krajowcami Generalnego Gubernatorstwa, podlegają

Übersiedlung ins Generalgouvernement gegenüber dem ausserdeutschen Ausland erworbenen Forderungen im vollen Umfange der Anbieterspflicht des § 12 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939.

(2) Verfügungen über diese Forderungen bedürfen gemäss § 6 der Devisenverordnung vom 15. November 1939 der Genehmigung der Devisenstelle Krakau.

(3) Reichsangehörige unterliegen mit Vermögenswerten im ausserdeutschen Ausland, die ihnen im Zeitpunkt ihrer Übersiedlung in das Generalgouvernement zustanden, weiterhin den Beschränkungen der reichsdeutschen Devisenbestimmungen, insbesondere der Anbieterspflicht gegenüber der für den früheren Wohnsitz im Reichsgebiet zuständigen Reichsbankanstalt. Verfügungen über diese Vermögenswerte bedürfen der vorherigen Genehmigung der zuständigen reichsdeutschen Devisenstelle.

§ 3

Die Bestimmungen dieser Anordnung finden nur auf natürliche Personen sowie deren Ehefrauen, Familienangehörige und sonstige zur Hausgemeinschaft gehörige Reichsangehörige, wenn sie sich ebenfalls im Generalgouvernement aufhalten, dagegen nicht auf Gesellschaften, Körperschaften und Zweigniederlassungen reichsangehöriger Firmen im Generalgouvernement Anwendung.

Allgemeine Genehmigungen für die Wareneinfuhr.

Anträge auf Erteilung allgemeiner Genehmigungen für die Wareneinfuhr sind auf Antragsvordrucken, die von der Devisenstelle in Krakau vorgeschrieben und bei uns erhältlich sind, zu stellen.

Die Anträge müssen genau ausgefüllt jeweils in doppelter Ausfertigung eingereicht werden. In den Anträgen sind Wert und Menge und der voraussichtliche Einfuhrmonat der einzuführenden Ware anzugeben.

Falls für verschiedene Waren, für die nicht die Zuständigkeit einer Bewirtschaftungsstelle gegeben ist, allgemeine Genehmigungen beantragt werden sollen, ist für jede Bewirtschaftungsstelle ein entsprechender Antrag anzufertigen. Die Anträge werden für ein Kalendervierteljahr ausgestellt und kommen nur für diejenigen Firmen in Frage, die laufend bestimmte Waren einführen müssen.

Reisen ins Protektorat.

Die Devisenanordnung Nr. 1 vom 30. 11. 1939 hat durch den Leiter der Abteilung Devisen in der Regierung des Generalgouvernements eine neue Fassung erhalten. Die Neuregelung ist durch die Aufhebung der Devisengrenze zwischen dem Reich und dem Protektorat erforderlich geworden.

Auf Grund dieser Anordnung erhält der Abschnitt I, Absatz 1, wonach Beamte, Angestellte und Arbeiter reichsdeutscher Dienststellen und von Amtsstellen des Generalgouvernements, Angehörig ihrer Gliederungen und angeschlossenen Verbände, die im Dienstauftrag reisen Zl. 600, — = RM. 300, — je Grenzübertritt in beiden Richtungen mit sich führen können, folgenden Zusatz: „einschliesslich Böhmen und Mähren“.

Den gleichen Zusatz erhält Absatz 3 der Anordnung Nr. 3. In dieser Anordnung ist bestimmt worden, welche auf Reichsmark lautende Forderungen gegen die im Reichsgebiet — also einschliesslich des Protektorats — ansässigen Personen und die im Reichsgebiet ausgestellte, auf Reichsmark lautende Wertpapiere und Anteilscheine, bis auf weiteres von der Anbieterspflicht freigestellt bleiben.

odnośnie do wierzytelności, nabytych od czasu przesiedlenia się do Generalnego Gubernatorstwa, do nieniemieckiej zagranicy, w pełnej rozciągłości obowiązku zaoferowania z §-u 12 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r.

(2) Dysponowanie tymi wierzytelnościami wymaga w myśl § 6 rozporządzenia dewizowego z dnia 15 listopada 1939 r. zezwolenia Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków).

(3) Obywatele Rzeszy podlegają co do wartości majątkowych w nieniemieckiej zagranicy, które im przysługiwały w chwili ich przesiedlenia się do Generalnego Gubernatorstwa nadal ograniczeniom postanowień dewizowych Rzeszy, w szczególności zaś obowiązku zaoferowania właściwemu dla poprzedniego miejsca zamieszkania na obszarze Rzeszy zakładowi Banku Rzeszy. Dysponowanie tymi wartościami majątkowymi wymaga poprzedniego zezwolenia właściwego Urzędu Dewizowego Rzeszy.

§ 3

Postanowienia niniejszego zarządzenia mają zastosowanie tylko do osób fizycznych oraz ich żon, członków rodziny i pozostałych obywateli Rzeszy, należących do wspólnoty domowej, jeżeli oni również przebywają w Generalnym Gubernatorstwie, jednak nie do znajdujących się w Generalnym Gubernatorstwie towarzystw, korporacji oraz filij firm, mających siedzibę w Rzeszy.

Ogólne zezwolenia na import towarów.

Podania o udzielenie ogólnych zezwoleń na import towarów należy redagować na odpowiednich drukach podaniowych, przepisanych przez Urząd Dewiz w Krakowie. Są one do nabycia w Izbie. Druki należy dokładnie wypełnić i zawsze składać w 2 egzemplarzach. Należy podać wartość i ilość towarów i prócz tego miesiąc, w którym ma być dokonany import towaru.

W wypadku, gdy chodzi o różne towary, których nie może załatwić jeden Urząd Gospodarczy, należy zwrócić się do wszystkich tych Urzędów Gospodarczych, które są uprawnione do załatwiania podań w poszczególnych branżach. Podania będą załatwiane w okresie jednego kwartału kalendarzowego, przy tym wchodzi tu w rachubę tylko te firmy, które są zmuszone dane towary stale sprowadzać.

Podróże do Protektoratu.

Rozporządzenie dewizowe Nr. 1 z dnia 30. XI. 1939 r. zostało przez Kierownika Wydziału Dewizowego Rządu Generalnego Gubernatorstwa ujęte w nową formę. Zmiana ta została wywołana przez zniesienie granicy dewizowej pomiędzy Rzeszą a Protektoratem.

W § 1 ust. 1 jest powiedziane, że urzędnicy, pracownicy i robotnicy niemieckich placówek pracy i urzędów Generalnego Gubernatorstwa oraz członkowie przynależnych do nich zrzeszeń i organizacji mogą w czasie podróży swojej, którą odbywają na podstawie zlecenia służbowego, przy przekraczaniu granicy w obu kierunkach mieć przy sobie Zl. 600 = RM. 300. W myśl nowego zarządzenia należy tu dodać „łącznie z Czechami i Morawami“.

Podobny dodatek otrzymuje ust. 3 rozporządzenia 3. Rozporządzeniem tym ustalono, jakie to wierzytelności (w markach niemieckich) w stosunku do osób zamieszkałych w Rzeszy — a więc łącznie z Protektoratem — i jakie papiery wartościowe i udziały (w RM.) — wystawione w Rzeszy nie podlegają (aż do odwołania) urzędowym formalnościom.

Bewirtschaftungsvorschriften.

Verlängerung der Zulassung zum Kohlenhandel und der Kohlenhandelskarte.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (VBIGG. I S. 85) ordnet der Leiter der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Wirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements an:

Einzig er P a r a g r a p h.

(1) Die nach den §§ 9 bis 11 der Anordnung Nr. 1 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement vom 5. März 1940 (VBIGG. II S. 147) von den Distriktsbeauftragten ausgesprochenen Zulassungen zum Kohlenhandel und die für das Kohlenwirtschaftsjahr 1940/41 ausgehändigten Kohlenhandelskarten behalten über den 1. April 1941 hinaus bis auf Widerruf ihre Gültigkeit.

(2) Insoweit für das neue Kohlenwirtschaftsjahr 1941/42 bereits Zulassungen ausgesprochen und Kohlenhandelskarten ausgegeben worden sind, gelten die Zulassungen und Kohlenhandelskarten bis auf Widerruf.

Lagerbuchführung und Bestandsmeldungen, Lieferung, Bezug und Verbrauch von Metallen.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (VBIGG. I S. 87) ordnet der Leiter der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Wirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements an:

Erster Abschnitt:

Begriffsbestimmungen.

§ 1

Metallklassen.

(1) Die Vorschriften dieser Anordnung gelten für folgende Metallklassengruppen und Metallklassen:

Metallklassengruppe	Metallklasse
I. Aluminium	I A. Aluminium, nicht legiert I B. Aluminiumlegierungen
II. Antimon	II A. Antimon, nicht legiert II B. Antimonlegierungen
III. Blei	III A. Blei, nicht legiert III A. Hartblei (Antimonblei) III C. Speziallagermetall auf Bleibasis mit metallischen Zusätzen ohne Zinngehalt oder mit einem Zinngehalt bis zu 10. v. H. III D. Andere Bleilegierungen als die der Klassen III B und C

Przepisy gospodarcze.

Przedłużenie dopuszczenia do handlu węglem i na karty dla handlu węglem.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 85) zarządza Kierownik urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Gospodarki w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa co następuje:

Jedyny paragraf.

(1) Udzielone w myśl §§ 9 do 11 zarządzenia Nr 1 kierownika urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 5 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 147) przez Pełnomocników Okręgowych dopuszczenia do handlu węglem oraz wręczone na rok gospodarki węglem 1940/41 karty dla handlu węglem, ważne są poza dzień 1 kwietnia 1941 r. aż do odwołania.

(2) O ile na nowy rok gospodarki węglem 1941/42 zostały już udzielone dopuszczenia i wydane karty dla handlu węglem, pozostają one w mocy aż do odwołania.

Zarządzenie o prowadzeniu ksiąg składowych i o zgłoszeniach zapasów, jako też o dostawie, nabywaniu i zużyciu metali.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 87) zarządza Kierownik urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Gospodarki w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa:

Rozdział pierwszy:

Definicje pojęć.

§ 1

Klasy metali.

(1) Przepisy niniejszego rozporządzenia obowiązują dla następujących grup klas metali i klas metali:

Grupa klas metali	Klasa metali
I. Aluminium	I A. Aluminium, nie w stopach I B. Stopy aluminium
II. Antymon	II A. Antymon, nie w stopach II B. Stopy antymonowe
III. Ołów	III A. Ołów, nie w stopach III B. Ołów twardy (ołów antymonowy) III C. Specjalny metal łożyskowy na podłożu ołowianym z domieszkami metalicznymi bez zawartości cyny lub z zawartością cyny do 10% III D. Inne stopy ołowiane niż wymienione w klasach IIIB i C

Metallklassen- gruppe	Metallklasse	Grupa klas metali	Klasa metali
IV. Kadmium	IV A. Kadmium, nicht legiert IV B. Kadmiumpulverungen	IV. Kadm	IV A. Kadm, nie w stopach IV B. Stopy kadmu
VII. Kobalt	VII A. Kobalt, nicht legiert VII B. Kobaltlegierungen	VII. Kobalt	VII A. Kobalt, nie w stopach VII B. Stopy kobaltowe
VIII. Kupfer	VIII A. Kupfer, nicht legiert VIII B. Zusatzlegierungen (Arsen- kupfer, Ferrokupfer, Man- gankupfer, Phosphorkupfer, Siliziumkupfer)	VIII. Miedź	VIII A. Miedź, nie w stopach VIII B. Stopy dodatkowe (arsenek miedzi, ferromiedź, miedź manganowa, miedź fosforo- wa, miedź krzemowa)
IX. Kupfer- legierungen	IX A. Messing, Tombak (Kupfer- Zink-Legierungen) IX B. Rotguss (Kupfer-Zinn- Legierungen) IX C. Bronze (Kupfer-Zinn-Legie- rungen) IX D. Neusilber (Kupfer - Nickel- Zinn-Legierungen) IX E. Kupfer-Nickel-Legierungen IX F. Andere Kupferlegierungen als die der Klassen VIII B und IX A bis E.	IX. Stopy miedzi	IX A. Mosaźdz, tombak (stopy miedzi z cynkiem) IX B. Leizna czerwona (stopy miedzi z cynkiem i cyną) IX C. Brąz (stopy miedzi z cyną) IX D. Nowe srebro (stopy miedzi z niklem i cynkiem) IX E. Stopy miedzi-niklowe IX F. Inne stopy miedzi niż wy- mienione w klasach VIII B i IX A—E
X. Magnesium	X A. Magnesium, nicht legiert X B. Magnesiumlegierungen	X. Magnez	X A. Magnez, nie w stopach X B. Stopy magnezowe
XIII. Nickel	XIII A. Nickel, nicht legiert XIII B. Nickellegierungen	XIII. Nikiel	XIII A. Nikiel, nie w stopach XIII B. Stopy niklu
XIV. Quecksilber	XIV A. Quecksilber, nicht legiert	XIV. Rteć	XIV A. Rteć, nie w stopach
XIX. Zink	XIX A. Feinzink XIX B. Walzzink XIX C. Rohzink, d. h. alles un- legierte Zink, das nicht unter die Klassen XIX A und B fällt XIX D. Speziallagermetalle auf Zink- basis ohne Zinngehalt oder mit einem Zinngehalt bis zu 10 v. H. XIX E. Andere Zinklegierungen als die der Klasse XIX D.	XIX. Cynk	XIX A. Cynk czysty XIX B. Cynk walcowany XIX C. Cynk surowy, t. zn. wszy- stek cynk nie w stopach, który nie podpada pod kla- sy XIX A i B XIX D. Specjalny metal łożyskowy na podłożu cynkowym bez zawartości cyny lub z za- wartością cyny do 10 ⁰ / ₀ XIX E. Inne stopy cynku niż wy- mienione w klasie XIX D
XX. Zinn	XX A. Zinn, nicht legiert XX B. Mischzinn XX C. Lötzinn mit einem Zinnge- halt bis zu 10 v. H. XX D. Lötzinn mit einem Zinnge- halt über 10 v. H. XX E. Lagerweissmetalle mit einem Zinngehalt über 10 v. H. XX F. Andere Zinnlegierungen als die der Klassen XX bis E.	XX. Cyna	XX A. Cyna, nie w stopach XX B. Mieszanina cyny XX C. Cyna lutownicza z zawar- tością cyny do 10 ⁰ / ₀ XX D. Cyna lutownicza z zawar- tością cyny ponad 10 ⁰ / ₀ XX E. Metal biały łożyskowy z za- wartością cyny ponad 10 ⁰ / ₀ XX F. Inne stopy cyny niż wymie- nione w klasach XX B—E.

(2) Jede Legierung, für die nicht eine selbständige Metallklasse eingeführt ist, fällt unter die Legierungsklasse desjenigen Metalls, das gewichtsmässig in der Zusammensetzung der Legierung überwiegt. Beimengungen und Zusätze, die nicht als wesentliche Legierungsbestandteile anzusehen sind, sowie Verunreinigungen bleiben für die Einteilung nach Metallklassen unberücksichtigt.

§ 2

Materialgruppen.

(1) Jede Metallklasse nach § 1 wird in folgende Materialgruppen eingeteilt:

1. Vormaterial;
2. Rohmaterial;
3. Halbmaterial;
4. Abfallmaterial.

(2) Każdy stop, dla którego nie ustalono odrębnej klasy metali, podpada pod klasę stopu tego metalu, który w składzie stopu przeważa pod względem ciężaru. Domieszki i dodatki, których nie należy uważać za zasadnicze części składowe stopu, jak również za zanieczyszczenia, pozostają nieuwzględnione przy podziale według klas metali.

§ 2

Grupy materiałów.

(1) Każda klasa metali według § 1 dzieli się na następujące grupy materiałów:

1. materiał wstępny,
2. materiał surowy,
3. półmaterial,
1. materiał odpadkowy.

(2) Als Vormaterial gelten die Ausgangsstoffe für die Gewinnung von Metallen, insbesondere Erze und Zwischen-erzeugnisse der Hüttenindustrie sowie Aschen, Krätzen, Schlämme, Schlacken und sonstige metallhaltige Rückstände.

(3) Als Rohmaterial gelten Metalle in Rohformen, die noch keine mechanische Formgebung erhalten haben, z. B. Barrren, Blöcke, Kathoden, Anoden, Masseln, Mülden, Platten, Würfel, Knüppel, Stengel, Köpfer, Granalien, Tropfen, Gröss. Anoden, Lötzinn und Lagermetall gelten in allen üblichen Formen als Rohmaterial. Als Rohmaterial gelten auch alle Metalle in Zwischenformen zwischen Rohmaterial und Halbmaterial, wie Walzplatten, Rohlinge, Pressbolzen.

(4) Als Halbmaterial gelten Erzeugnisse aus Metallen, die aus Rohmaterial oder Abfallmaterial durch Guss oder mechanische Arbeitsverfahren hergestellt werden, z. B. Gussstücke, Bleche, Bänder, Rohre, Profile Stangen, blanke Dräh-te, Folien, Metallwolle, Metallpulver.

(5) Als Abfallmaterial gelten nicht nur Verarbeitungsabfälle aus Metallen wie Späne, Reste usw., sondern auch abgenutzte, beschädigte oder sonst unbrauchbar gewordene Erzeugnisse aus Metallen, wie Altmetall, Ausschuss, Bruch usw. In Rohmaterialform umgeschmolzenes Abfallma-terial gilt als Rohmaterial.

(6) Für die Einstufung in eine der Materialgruppen nach Abs. 1 Nr. 1 bis 4 kommt es ausschliesslich auf die Form und nicht auf den Verwendungszweck des Erzeugnisses an. Die Zerkleinerung, Umwandlung in eine andere Form derselben Materialgruppe, Reinigung, Beifügung von Zusätzen sowie solche Vor- und Nacharbeiten, die die wesentliche Formgestaltung des Erzeugnisses nicht verändern, bewirken nicht das Ausscheiden aus der bisherigen Materialgruppe.

(7) Jedes metallhaltige Material, das in seinem Verarbeitungsgrad nicht über Halbmaterial hinaus gelangt ist, fällt unter eine der Materialgruppen nach Abs. 1 Nr. 1 bis 4. Metallhaltiges Material, das in seinem Verarbeitungsgrad über Halbmaterial hinaus gelangt ist, unterliegt nicht mehr den Vorschriften dieser Anordnung.

§ 3

Geltungsbereich.

(1) Von den Vorschriften dieser Anordnung werden be-troffen

1. alle im Generalgouvernement ansässigen Personen und Betriebe, die Metalle der Metallklassen nach § 1 und der Materialgruppen nach § 2 erzeugen, ver-brauchen (bearbeiten, verarbeiten) oder handeln, die Metalle im Gewahrsam oder die Eigentum bzw. son-stige Rechte daran haben, gleichgültig ob diese Per-sonen und Betriebe gewerbsmässig am Verkehr mit Metallen beteiligt sind oder nicht;
2. alle jetzt oder künftig im Generalgouvernement be-findlichen Bestände an Metallen der Metallklassen nach § 1 und der Materialgruppen nach § 2.

(2) Räumlich getrennte Teilbetriebe oder Zweignieder-lassungen eines Unternehmens gelten als selbständige und im Verkehr miteinander als fremde Betriebe und haben die Vorschriften dieser Anordnung gesondert und selbstständig zu befolgen. Diese Vorschrift schliesst nicht aus, dass die Hauptverwaltung eines solchen Unternehmens mit Geneh-migung der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im General-gouvernement den Schriftwechsel mit ihr einschliesslich der Einreichung von Anträgen und Bestandsmeldungen für sämtliche Teilbetriebe und Zweigniederlassungen führt.

(2) Za material wstępny uważa się materie wyjściowe dla wydobywania metali, w szczególności rudy i pośrednie produkty przemysłu hutniczego, jak również popioły, wy-krobki (krece), muły, żużle i inne pozostałości metaliczne.

(3) Za material surowy uważa się metale w formach surowych, które nie otrzymały jeszcze mechanicznego ukształtowania, np. sztaby, bloki, katody, anody, gęsi, bryły żelazne, płyty, kostki, kęsy, pręty, ziarna, granalie, krople, żwiry. Anody, cynę lutowniczą i metale łożyskowe uważa się we wszystkich przyjętych formach za material surowy. Za material surowy uważa się również wszystkie metale w formach przejściowych między materiałem surowym a pół-materiałem, jak płyty walcownicze, części nieobrobione, sworznie tloczone.

(4) Za półmaterialy uważa się produkty z metali, które sporządza się z materialu surowego lub z odpadku mate-rialu drogą odlewu lub drogą mechanicznej przeróbki, np. odlewy, blachy, taśmy, rury, profile, drągi, druty gołe, folie, wełna metalowa, proszek metalowy.

(5) Za material odpadkowy uważa się nie tylko odpadki z przeróbki metali jak wióry, pozostałości itd., lecz również zużyte, uszkodzone lub inne produkty metali, nie nadające się do użycia, jak stary metal, wysort, złom itd. Material odpadkowy, przetopiony w formę materialu surowego, uwa-ża się za material surowy.

(6) Zaszeregowanie do klas jednej z grup materialów według ust. 1 p. 1—4 zależy wyłącznie od formy, a nie od celu użycia produktu. Rozdrobnienie, przekształcenie na in-ną formę tej samej grupy materialów, oczyszczenie, domiesz-ka dodatków, jak również takie prace wstępne i dodatkowe, które nie zmieniają zasadniczego ukształtowania formy produktu, nie powodują wyłączenia z dotychczasowej grupy materialów.

(7) Każdy metaliczny material, który w swoim stopniu przeróbki nie przekroczył właściwości półmaterialu, podpada pod jedną z grup materialów w myśl ust. 1 p. 1—4. Material metaliczny, przekraczający w stopniu swojej przeróbki wła-ściwości półmaterialu, nie podlega więcej przepisom niniej-szego zarządzenia.

§ 3

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą:

1. wszystkich zamieszkałych w Generalnym Guberna-torstwie osób i przedsiębiorstw, które produkują, zużywają (obrabiają, przerabiają) lub wprowadzają w handel metale klas metali według § 1 i grup ma-terialów według § 2, które metale przechowują lub własność wzgl. inne prawa na nich mają, bez wzglę-du na to, czy osoby i przedsiębiorstwa te biorą za-wodowo udział w obrocie tymi metalami lub nie;
2. wszystkich obecnie lub w przyszłości w Generalnym Gubernatorstwie znajdujących się zapasów metali klas metali według § 1 i grup materialów według § 2.

(2) Pod względem przestrzeni wyodrębnione części przedsiębiorstw lub oddziały przedsiębiorstw uważa się za samodzielne i w obrocie między sobą za obce sobie przed-siębiorstwa oraz winny one stosować się odrębnie i samo-dzielnie do przepisów niniejszego zarządzenia. Przepis ni-niejszy nie wyklucza, aby zarząd główny takiego przedsię-wiorstwa prowadził za zezwoleniem urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie korespondencję z nim łącznie z składaniem wniosków i zgłoszeń zapasów dla wszystkich części przedsiębiorstw i oddziałów.

Verbrauchergruppen.

(1) Die Metallverbraucher werden in Grossverbraucher und Kleinverbraucher eingeteilt.

(2) Als Kleinverbraucher gelten solche Personen und Betriebe, deren durchschnittlicher Monatsbedarf an Rohmaterial, Halbmaterial und Abfallmaterial die im Abs. 3 genannten Kleinverbrauchsgrenzen nicht übersteigt. Die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement kann durch Sonderentscheidung bestimmte Verbraucher auch nach anderen Grundsätzen zu Kleinverbrauchern oder Grossverbrauchern erklären.

(3) Die Kleinverbrauchsgrenzen betragen

in der Metallklassengruppe	I	insgesamt	100 kg
in der Metallklassengruppe	II	insgesamt	10 kg
in der Metallklassengruppe	III	insgesamt	200 kg
in der Metallklassengruppe	IV	insgesamt	10 kg
in der Metallklassengruppe	VII	insgesamt	10 kg
in der Metallklassengruppe	VIII	insgesamt	100 kg
in der Metallklassengruppe	IX	insgesamt	200 kg
in der Metallklassengruppe	X	insgesamt	100 kg
in der Metallklassengruppe	XIII	insgesamt	10 kg
in der Metallklassengruppe	XIV	insgesamt	10 kg
in der Metallklassengruppe	XIX	insgesamt	400 kg
in der Metallklasse	XX A		10 kg
in den übrigen Metallklassen der Metallklassengruppe	XX	insgesamt	100kg.

(4) Die Kleinverbrauchsgrenzen gelten gesondert

1. für Rohmaterial und Abfallmaterial insgesamt;
2. für Halbmaterial.

Übersteigt bei einem Kleinverbraucher der durchschnittliche Monatsbedarf in auch einer Metallklasse die hierfür angegebene Kleinverbrauchsgrenze entweder bei Rohmaterial und Abfallmaterial insgesamt oder bei Halbmaterial, so gilt er für die Folge als Grossverbraucher.

(5) Verbraucher von Vormaterial gelten grundsätzlich als Grossverbraucher.

Zweiter Abschnitt:

Lagerbuchführung und Bestandsmeldungen.

§ 5

Verpflichtung zur Lagerbuchführung.

(1) Alle nach § 3 betroffenen Personen und Betriebe haben für die Zeit ab 1. April 1941 besondere Lagerbücher für Metalle zu führen und innerhalb jeder Metallklasse für jede Materialgruppe besondere Lagerbuchblätter einzurichten. Die Lagerbücher sind durch tägliche Eintragungen auf dem laufenden zu halten. Aus den Lagerbüchern muss die Einhaltung der Vorschriften zur Metallbewirtschaftung jederzeit erkennbar und nachprüfbar sein.

(2) Auf jedem Lagerbuchblatt sind in besonderen Spalten aufzuzeichnen:

1. Datum;
2. Bestand;
3. Zugänge aus fremden Lagern und Betrieben;
4. Abgänge an fremde Lager und Betriebe;
5. Zugänge aus dem eigenen Betrieb;
6. Abgänge an den eigenen Betrieb.
7. zu Nr. 3 und 4 Bezeichnung des Lieferers oder Empfängers sowie Nummer und Datum des Bezugscheins oder Einfuhrscheins;

Grupy konsumentów.

(1) Konsumenti metali dzielą się na konsumentów hurtowych i konsumentów detalicznych.

(2) Za konsumentów detalicznych uważa się takie osoby i przedsiębiorstwa, których przeciętne zapotrzebowanie miesięczne surowca, półmateriału i materiału odpadkowego nie przekracza granic konsumpcji detalicznej, ustalonych w ust. 3. Urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie może zaszerzować specjalnym orzeczeniem ściśle określonych konsumentów również według innych zasad do klasy konsumentów detalicznych lub hurtowych.

(3) Granice konsumpcji detalicznej wynoszą:

w grupie klas metali	I	ogółem	100 kg
w grupie klas metali	II	ogółem	10 kg
w grupie klas metali	III	ogółem	200 kg
w grupie klas metali	IV	ogółem	10 kg
w grupie klas metali	VII	ogółem	10 kg
w grupie klas metali	VIII	ogółem	100 kg
w grupie klas metali	IX	ogółem	200 kg
w grupie klas metali	X	ogółem	100 kg
w grupie klas metali	XIII	ogółem	10 kg
w grupie klas metali	XIV	ogółem	10 kg
w grupie klas metali	XIX	ogółem	400 kg
w grupie klas metali	XXA		10 kg
w pozostałych klasach metali grupy klas me- tali	XX	ogółem	100 kg

(4) Granice konsumpcji detalicznej obowiązują odrębnie

1. dla surowca i materiału odpadkowego ogółem,
2. dla półmateriału.

Jeżeli u konsumenta detalicznego przeciętne miesięczne zapotrzebowanie choćby tylko w jednej klasie metali przekraczało podane w tym wypadku granice konsumpcji detalicznej, albo przy surowcu i materiale odpadkowym ogółem, albo przy półmateriałach, to uważa się go w następstwie za konsumenta hurtowego.

(5) Konsumentów materiału wstępnego uważa się zasadniczo za konsumentów hurtowych.

Rozdział drugi:

Prowadzenie ksiąg składowych i zgłoszenia zapasów.

§ 5

Zobowiązanie do prowadzenia ksiąg składowych.

(1) Wszystkie §-em 3 dotknięte osoby i przedsiębiorstwa winny za czas od 1 kwietnia 1941 r. prowadzić osobne księgi składowe dla metali i wewnątrz każdej klasy metali dla każdej grupy materiałów założyć odrębne arkusze księgi składowej. Księgi składowe należy utrzymywać przez pierwsze zapisy w stanie bieżącym. Z ksiąg składowych musi być w każdej chwili widoczne i możliwe do skontrolowania, że przepisy dla gospodarowania metalami były przestrzegane.

(2) Na każdym arkuszu księgi składowej należy w oddzielnych rubrykach zanaczyć:

1. datę;
2. zapas;
3. przychód z obcych składów i przedsiębiorstw;
4. rozchód do obcych składów i przedsiębiorstw;
5. przychody z własnego przedsiębiorstwa;
6. rozchody do własnego przedsiębiorstwa;
7. do p. 3 i 4 oznaczenie dostawcy lub odbiorcy, jako też numer i datę karty nabywczej lub świadectwa przywozu;

8. zu Nr. 5 und 6 Bezeichnung des liefernden oder empfangenden Betriebsteils sowie Nummer und Datum des Verbrauchsscheins;

Die einzelnen Lagerbuchblätter sind monatlich in der Weise abzuschliessen, dass in jeder einzelnen Spalte für Zugänge und Abgänge die Summe der Eintragungen gezogen wird.

(3) Besondere Lagerbuchblätter sind anzulegen

1. für fremde Bestände im Gewahrsam des Betroffenen unter genauer Bezeichnung des jeweils Verfügungsberechtigten;

2. für Bestände des Betroffenen in fremdem Gewahrsam unter genauer Bezeichnung des jeweiligen Lagerhalters.

(4) Auch solche Zugänge und Abgänge, die unmittelbar an den Betrieb gehen oder unmittelbar den Betrieb verlassen, ohne tatsächlich das Lager zu berühren, sind im Lagerbuch aufzuzeichnen. Solche Zugänge sind sowohl in der Spalte für Zugänge aus fremden Lagern und Betrieben als auch in der Spalte für Abgänge an den eigenen Betrieb einzutragen. Solche Abgänge sind sowohl in der Spalte für Zugänge aus dem eigenen Betrieb als auch in der Spalte für Abgänge an fremde Lager und Betriebe einzutragen.

§ 6

Verpflichtung zur Bestandsmeldung.

(1) Alle nach § 3 betroffenen Personen und Betriebe haben monatlich — erstmalig für den Monat April 1941 — die in ihrem Gewahrsam befindlichen Bestände an Metallen der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zu melden. Stichtag für diese Bestandsmeldungen ist jeweils der letzte Tag eines Monats.

(2) Für jede Bestandsmeldung sind die von der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement herausgegebenen Meldevordrucke zu verwenden. Massgebend für den Umfang der Meldung ist der Wortlaut dieser Vordrucke und der zugehörigen Erläuterungen. Meldepflichtige Personen und Betriebe, denen die Meldevordrucke nicht bis zum 5. Tage nach dem Stichtag der Meldung zugegangen sind, haben die Vordrucke unverzüglich bei der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement anzufordern.

(3) Jede Bestandsmeldung muss spätestens am 20. Tage nach dem Stichtag der Meldung bei der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement eingegangen sein.

§ 7

Ausnahmen von der Verpflichtung zur Lagerbuchführung und Bestandsmeldung.

(1) Ausgenommen von der Verpflichtung zur Lagerbuchführung nach § 5 sind Personen und Betriebe, die nicht gewerbsmässig am Verkehr mit Metallen beteiligt sind, soweit ihre Bestände an Rohmaterial, Halbmaterial und Abfallmaterial die hierfür im § 4 angegebenen Kleinverbrauchsgrenzen übersteigen. Diese Befreiung von der Lagerbuchführung kommt endgültig in Fortfall, sobald die Bestände zu irgendeinem Zeitpunkt in auch nur einer Metallklasse diese Kleinverbrauchsgrenzen entweder bei Rohmaterial und Abfallmaterial insgesamt oder bei Halbmaterial übersteigen.

8. do p. 5 i 6 oznaczenie przedsiębiorstwa dostawiającego lub odbierającego, jako też numer i datę karty konsumcyjnej.

Poszczególne arkusze księgi składowej należy miesięcznie w ten sposób zamykać, że w każdej poszczególnej rubryce przychodów i rozchodów zlicza się wpisy.

(3) Odrębne arkusze księgi składowej należy założyć:

1. dla obcych zapasów w przechowaniu danej osoby, przy dokładnym określeniu osoby, każdorazowo uprawnionej do rozporządzania;

2. dla zapasów danej osoby w przechowaniu obcym przy dokładnym określeniu osoby, utrzymującej każdorazowo skład.

(4) Również takie przychody i rozchody, które bezpośrednio idą do przedsiębiorstwa lub bezpośrednio przedsiębiorstwo opuszczają bez rzeczywistego dotykania składu, należy wciągnąć do księgi składowej. Takie przychody należy wpisać zarówno do rubryki dla przychodów z obcych składów i przedsiębiorstw, jako też do rubryki dla rozchodów do własnego przedsiębiorstwa. Takie rozchody należy wpisać zarówno do rubryki dla przychodów z własnego przedsiębiorstwa, jako też do rubryki dla rozchodów do obcych składów i przedsiębiorstw.

§ 6

Zobowiązanie do zgłoszenia zapasów.

(1) Wszystkie §-em 3 dotknięte osoby i przedsiębiorstwa winny miesięcznie — po raz pierwszy za miesiąc kwiecień 1941 r. — zgłosić znajdujące się w ich przechowaniu zapasy metali urzędowi gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie. Dniem przelomowym dla zgłoszenia zapasów jest każdorazowo ostatni dzień miesiąca.

(2) Dla każdego zgłoszenia zapasu należy używać formularzy, wydanych przez urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie. Miarodajne dla rozciągłości zgłoszenia jest brzmienie tych formularzy i przynależnych objaśnień. Osoby i przedsiębiorstwa, podlegające obowiązkowi zgłoszenia, którym nie doręczono formularzy meldunkowych do piątego dnia po dniu przelomowym dla zgłoszenia, winny zażądać niezwłocznie tych formularzy w urzędzie gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

(3) Każde zgłoszenie zapasów musi najpóźniej w dwudziestym dniu po dniu przelomowym zgłoszenia wpłynąć do urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 7

Wyjątki od zobowiązania do prowadzenia księgi składowej i zgłoszenia zapasu.

(1) Wyjęte spod zobowiązania do prowadzenia księgi składowej według § 5 są osoby i przedsiębiorstwa, które nie biorą zawodowo udziału w obrocie metalami, o ile ich zapasy w materiale surowym, półmateriale i materiale odpadkowym nie przekraczają granic konsumpcji detalicznej, ustalonych w tym względzie w § 4. To zwolnienie od prowadzenia księgi składowej odpada ostatecznie, jeżeli zapasy w jakimkolwiek czasokresie przekraczają choćby tylko w jednej klasie metali tę granicę konsumpcji metalicznej, bądź to przy materiale surowym i odpadkowym ogółem, bądź też przy półmateriale.

(2) Ausgenommen von der Verpflichtung zur Bestandsmeldung nach § 6 sind Personen und Betriebe, die nicht gewerbmässig am Verkehr mit Metallen beteiligt sind, soweit ihre Bestände an Rohmaterial, Halbmaterial und Abfallmaterial in keiner Metallklasse die Grenze von 10 kg je Metallklasse und je Materialgruppe übersteigen.

Diese Befreiung von der Bestandsmeldung kommt endgültig in Fortfall, sobald die Bestände zu irgendeinem Zeitpunkt in auch nur einer Metallklasse diese Grenze von 10 kg entweder bei Rohmaterial oder bei Halbmaterial oder bei Abfallmaterial übersteigen.

(3) Ausgenommen von der Verpflichtung zur Bestandsmeldung nach § 6 sind Kleinverbraucher nach § 4, soweit ihre Bestände an Rohmaterial, Halbmaterial und Abfallmaterial in keiner Metallklasse die hierfür im § 4 angegebenen Kleinverbrauchsgrenzen übersteigen. Diese Befreiung von der Bestandsmeldung kommt endgültig in Fortfall, sobald die Bestände zu irgendeinem Zeitpunkt in auch nur einer Metallklasse diese Kleinverbrauchsgrenzen entweder bei Rohmaterial und Abfallmaterial insgesamt oder bei Halbmaterial übersteigen.

Dritter Abschnitt:

Bezugscheinpflicht.

§ 8

Bezugscheine und Belegscheine.

(1) Ohne vorherige schriftliche Genehmigung durch die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement ist es verboten, Metalle innerhalb des Generalgouvernements zu beziehen und zu liefern.

(2) Die Genehmigung zum Bezuge und zur Lieferung von Metallen innerhalb des Generalgouvernements erfolgt durch Ausstellung eines Bezugscheins für Metalle. Der Bezugschein kann nach Massgabe der Bestimmungen der §§ 9 und 10 durch einen Belegschein ersetzt werden.

§ 9

Bestimmungen für den Bezieher.

(1) Der Bezugschein für Metalle berechtigt den im Bezugschein benannten Bezieher zum Bezuge der im Bezugschein nach Art und Menge bezeichneten Metalle aus Beständen innerhalb des Generalgouvernements. Er berechtigt den Bezieher nicht zur Einfuhr und nicht zum Verbrauch dieser Metalle. Er verfällt mit Ablauf des Kalendermonats, der auf den im Bezugschein angegebenen Bedarfsmonat folgt.

(2) Der Bezugschein ist nicht übertragbar und darf vom Bezieher nur für seinen eigenen unmittelbaren Bedarf beantragt und benutzt werden. Soweit die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement bei Erteilung eines Bezugscheins nicht etwas anderes bestimmt, darf das bezogene Material nur den Verwendungszwecken zugeführt werden, die der Bezieher in seinem Antrag angegeben hat.

(3) Für die Ausstellung von Bezugschein sind ausschliesslich die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement und die Industrie- und Handelskammern im Generalgouvernement zuständig. Bezugschein ohne Stempel und Unterschrift einer dieser Stellen sind ungültig. Der Bezugschein wird in drei Stücken ausgestellt (Urschrift, ungültiges Doppel und Durchschlag für den Antragsteller). Die Urschrift und das Doppel sind dem Lieferer auszuhändigen, der Durchschlag ist vom Bezieher als Beleg aufzubewahren.

(2) Wyjęte spod zobowiązania do zgłoszenia zapasu według § 6 są osoby i przedsiębiorstwa, które nie biorą zawodo udziału w obrocie metalami, o ile ich zapasy w materiale surowym, półmateriale i materiale odpadkowym nie przekraczają w żadnej klasie metali granicy 10 kg każdej klasy metali i każdej grupy materiałów.

To zwolnienie od zgłoszenia zapasu odpada ostatecznie, jeżeli zapasy w jakimkolwiek czasokresie, choćby tylko w jednej klasie metali, przekroczyły granicę 10 kg, bądź przy materiale surowym lub przy półmateriale, albo przy materiale odpadkowym.

(3) Wyjęci spod zobowiązania do zgłoszenia zapasów według § 6 są konsumenci detaliczni w myśl § 4, o ile ich zapasy w materiale surowym, półmateriale i materiale odpadkowym w żadnej klasie metali nie przekraczają ustalonych pod tym względem w § 4 granic konsumpcji detalicznej. To zwolnienie od zgłoszenia zapasu odpada ostatecznie, jeżeli zapasy w jakimkolwiek czasokresie, choćby tylko w jednej klasie metali, przekroczyły tę granicę konsumpcji detalicznej, bądź przy materiale surowym i odpadkowym ogółem, bądź też przy półmateriale.

Rozdział trzeci:

Obowiązek uzyskania kart nabywczych.

§ 8

Karty nabywcze i karty dowodowe.

(1) Bez poprzedniego pisemnego zezwolenia urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie zabronione jest w obrębie Generalnego Gubernatorstwa metale nabywać i dostarczać ich.

(2) Zezwolenie na nabycie i dostawę metali w obrębie Generalnego Gubernatorstwa następuje za pomocą wystawienia karty nabywczej na metale. Stosownie do postanowień § 9 i 10 karta nabywcza może być zastąpiona kartą dowodową.

§ 9

Postanowienia dla nabywcy.

(1) Karta nabywcza na metale upoważnia wymienione w karcie nabywczej nabywcę do nabycia zapasów w obrębie Generalnego Gubernatorstwa określonych w karcie nabywczej wedle rodzaju i ilości metali. Nie upoważnia ona nabywcy do przywozu i do zużycia tych metali. Traci ona swoją ważność z upływem miesiąca kalendarzowego, który następuje po miesiącu zapotrzebowania, wymienionym w karcie nabywczej.

(2) Karta nabywcza jest nieprzełożona i odnośnie do niej wolno nabywcy stawić wniosek tylko dla swojej własnej, bezpośredniej potrzeby i użytku. O ile urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie przy udzieleniu karty nabywczej nie postanowi inaczej, wolno nabyty materiał zużyć tylko na cele, wymienione przez nabywcę w jego wniosku.

(3) Właściwymi dla wystawiania kart nabywczych są wyłącznie urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie i izby przemysłowo - handlowo w Generalnym Gubernatorstwie. Karty nabywcze bez pieczęci i podpisu jednego z tych urzędów są nieważne. Kartę nabywczą wystawia się w trzech egzemplarzach (pierwopis, nieważny wtóropis i przebitka dla wnioskodawcy). Pierwopis i wtóropis należy wręczyć dostawcy, przebitkę winien nabywca zachować jako dowód.

(4) Will der Bezieher, auf dessen Name ein Bezugschein ausgestellt ist, die im Bezugschein angegebene Menge auf mehrere Lieferer verteilen, so muss er auf diese Lieferer eine entsprechende Anzahl von Belegscheinen selbständig ausstellen und diese an Stelle eines Bezugscheins an die Lieferer weitergeben. Alle Belegscheine sind auf den von der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement herausgegebenen amtlichen Vordrucken in zwei Stücken (Urschrift und ungültiges Doppel) auszustellen; beide Stücke sind dem Lieferer auszuhändigen.

(5) Belegscheine dürfen nur über das gleiche Material ausgestellt werden, auf das der zugrunde liegende Bezugschein lautet. Die Gesamtgewichtsmenge der ausgestellten Belegscheine darf die durch den zugrunde liegenden Bezugschein ausgewiesene Menge nicht überschreiten. Belegscheine sind ungültig, wenn sie nicht vollständig nach dem Wortlaut des Vordrucks ausgefüllt sind oder vom Aussteller nicht mit rechtsgültiger Unterschrift versehen sind oder Zusätze enthalten, die über die Ausfüllung nach dem Wortlaut des Vordrucks hinausgehen. Belegscheine verfallen mit Ablauf des Kalendermonats, der auf den im zugrunde liegenden Bezugschein angegebenen Bedarfsmonat folgt.

(6) Sämtliche vom Bezieher auf Grund eines Bezugscheins ausgestellten Belegscheine sind laufend zu numerieren und vordruckmässig auf dem zugrunde liegenden Bezugschein einzutragen. Sobald die im Bezugschein angegebene Menge durch Ausstellung von Belegscheinen erschöpft ist, spätestens aber innerhalb von zehn Tagen nach dem Verfalltag des Bezugscheins, sind Urschrift und Doppel des Bezugscheins an die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zurückzugeben.

§ 10

Bestimmung für den Lieferer.

(1) Der Bezugschein für Metalle berechtigt den Lieferer zur Ablieferung der im Bezugschein nach Art und Menge bezeichneten Metalle an den im Bezugschein benannten Bezieher. Der auf Grund eines Bezugscheins ausgestellte Belegschein berechtigt den Lieferer zur Ablieferung der im Belegschein nach Art und Menge bezeichneten Metalle an den Aussteller des Belegscheins. Ein Austausch mit anderen als den bezeichneten Metallen oder eine Mehrlieferung sind nicht zulässig.

(2) Eine Lieferung von Metallen darf nicht erfolgen, bevor nicht der Bezugschein oder Belegschein tatsächlich dem Lieferer ausgehändigt ist. Zur Ausführung von Bestellungen, für die dem Lieferer ein Bezugschein oder Belegschein nicht vorliegt, darf Material nicht zurückgestellt werden. Ungültige Bezugscheine oder Belegscheine dürfen vom Lieferer nicht angenommen oder beliefert werden. Kein Bezugschein oder Belegschein darf vor Beginn des darin angegebenen Bedarfsmonats oder nach Ablauf des Verfalltages beliefert werden.

(3) Der Lieferer darf die empfangenen Bezugscheine und Belegscheine nicht weitergeben und hat die in den empfangenen Scheinen angegebenen Mengen aus seinen eigenen Lagerbeständen zu liefern. Nur soweit seine Bestände hierzu nicht ausreichen und er die in Auftrag gegebenen Mengen von Untertierern beziehen muss, ist der Lieferer berechtigt, auf Grund der empfangenen Scheine seinerseits Belegscheine auszustellen und diese seinen Untertierern auszuhändigen. Der Lieferer darf also Bezugscheine und Belegscheine, die er von seinen Kunden erhält, nicht zur Auffüllung seines Lagers benutzen, sondern hat hierzu stets einen besonderen Bezugschein bei der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zu beantragen.

(4) Jeżeli nabywca, na którego nazwisko wystawiono kartę nabywczą, chce rozdzielić między kilku dostawców podane w karcie nabywczej ilości, to musi samodzielnie wystawić odpowiednią ilość kart dowodowych na tych dostawców i przekazać je dostawcom zamiast jednej karty nabywczej. Wszystkie karty dowodowe należy wystawić na wydanych przez urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie urzędowych formularzach w dwu egzemplarzach (pierwopis i nieważny wtóropis); obydwa egzemplarze należy wręczyć dostawcy.

(5) Karty dowodowe wolno wystawiać tylko na taki sam materiał, na jaki opiewa podstawowa karta nabywczą. Ogólna ilość wagi na wystawionych kartach dowodowych nie powinna przekraczać ilości, podanej w podstawowej karcie nabywczej. Karty nabywcze są nieważne, jeżeli nie są wypełnione całkowicie według brzmienia formularza lub przez wystawcę nie są zaopatrzone w prawomocny podpis albo zawierają dodatki, które wychodzą poza ramy wypełnienia ich według brzmienia formularza. Karty dowodowe tracą swoją ważność z upływem miesiąca kalendarzowego, który następuje po miesiącu zapotrzebowania, wymienionym w podstawowej karcie nabywczej.

(6) Wszystkie karty dowodowe, wypełnione przez nabywcę na podstawie karty nabywczej, należy bieżąco numerować i wpisać według formularza do podstawowej karty nabywczej. Z chwilą wyczerpania ilości, oznaczonej w karcie nabywczej, skutkiem wystawienia kart dowodowych, najpóźniej jednak w przeciągu dziesięciu dni po dniu utracenia ważności karty nabywczej, należy zwrócić urzędowi gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie pierwopis i wtóropis karty nabywczej.

§ 10

Postanowienia dla dostawcy.

(1) Karta nabywczą na metale upoważnia dostawcę do dostawy metali, oznaczonych w karcie nabywczej według rodzaju i ilości, określonego w karcie nabywczej nabywcy. Wystawiona na podstawie karty nabywczej karta dowodowa upoważnia dostawcę do dostawy oznaczonych w karcie nabywczej według rodzaju i ilości metali wystawcy karty dowodowej. Wymiana na inne niż oznaczone metale lub dostawa zwiększona nie są dozwolone.

(2) Dostawa metali nie może nastąpić, zanim karta nabywczą lub karta dowodowa nie zostanie faktycznie wręczona dostawcy. W celu wykonania zamówień, dla których dostawca nie otrzymał karty nabywczej lub karty dowodowej, nie wolno odkładać materiału. Dostawcy nie wolno nieważnych kart nabywczych lub dowodowych przyjmować lub na nie dostarczać. Na żadną kartę nabywczą lub kartę dowodową nie wolno dostarczać przed rozpoczęciem wymienionego w nich miesiąca zapotrzebowania lub po upływie dnia utraty ważności.

(3) Dostawcy nie wolno otrzymanych kart nabywczych i kart dowodowych oddawać innym osobom i winien wymienione w otrzymanych kartach ilości dostawiać z zapasów własnego składu. Tylko o ile zapasy jego nie wystarczają na to, a zlecone ilości nabywać musi od poddostawców, upoważniony jest dostawca na podstawie otrzymanych kart ze swej strony karty dowodowe wystawiać i wręczać je swoim poddostawcom. Dostawcy nie wolno zatem używać kart nabywczych i kart dowodowych otrzymanych od klientów, celem uzupełnienia zapasów, lecz winien w tym celu stale zgłaszać wnioski na specjalną kartę nabywczą do urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

(4) Soweit der Lieferer auf Grund der empfangenen Scheine seinerseits Belegscheine ausstellt, hat er diese Belegscheine ebenfalls laufend zu numerieren und vordruckmässig auf allen Stücken der zugrunde liegenden Scheine einzutragen. Der Lieferer ist ausserdem verpflichtet, die empfangenen Scheine in allen Stücken vordruckmässig mit einem Liefervermerk zu versehen. Sobald die in den empfangenen Scheinen angegebenen Mengen ausgeliefert sind, spätestens aber innerhalb von zehn Tagen nach ihrem Verfalltage, sind die Doppel dieser Scheine der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zurückzugeben. Die Urschriften dieser Scheine sind vom Lieferer als Beleg aufzubewahren.

Vierter Abschnitt:

Einfuhr und Ausfuhr von Metallen.

§ 11

Genehmigung der Einfuhr und Ausfuhr.

(1) Ohne vorherige schriftliche Genehmigung durch die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement ist es verboten, Metalle aus Gebieten ausserhalb des Generalgouvernements zu beziehen (einzuführen) und in solche Gebiete zu liefern (uszuführen).

(2) Die Genehmigung zur Einfuhr von Metallen erfolgt durch Ausstellung eines Einfuhrscheins für Metalle. Die Genehmigung zur Ausfuhr von Metallen erfolgt formlos durch schriftlichen Bescheid. Für die Erteilung dieser Genehmigungen ist ausschliesslich die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zuständig.

§ 12

Einfuhrscheine.

(1) Der Einfuhrschein für Metalle berechtigt den im Einfuhrschein benannten Bezieher zur Einfuhr der im Einfuhrschein nach Art und Menge bezeichneten Metalle aus Beständen ausserhalb des Generalgouvernements. Er berechtigt nicht zum Bezuge dieser Metalle aus Beständen innerhalb des Generalgouvernements und zum Verbrauch dieser Metalle. Ein Austausch mit anderen als den bezeichneten Metallen oder ein Mehrbezug sind nicht zulässig. Der Einfuhrschein verfällt mit Ablauf des Kalendermonats, der auf den in ihm angegebenen Bedarfsmonat folgt.

(2) Der Einfuhrschein ist nicht übertragbar und darf vom Bezieher nur für seinen eigenen unmittelbaren Bedarf beantragt und benutzt werden. Soweit die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement bei Erteilung eines Einfuhrscheines nicht etwas anderes bestimmt, darf das bezogene Material nur den Verwendungszwecken zugeführt werden, die der Bezieher in seinem Antrag angegeben hat.

(3) Einfuhrscheine ohne Stempel und Unterschrift der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement sind ungültig. Der Einfuhrschein wird in drei Stücken ausgestellt (Urschrift, ungültiges Doppel, Durchschlag für den Antragsteller). Die Urschrift ist dem ausserhalb des Generalgouvernements ansässigen Lieferer auszuhändigen und dient diesem zur Begründung von Anträgen, die er selbst nach den für ihn geltenden Bewirtschaftungsvorschriften zu stellen hat. Das Doppel ist vom Bezieher zunächst zurückzubehalten und später seinem Antrag auf Erteilung einer Devisenbescheinigung beizufügen. Der Durchschlag ist vom Bezieher als Beleg aufzubewahren.

(4) O ile dostawca na podstawie otrzymanych kart ze swej strony karty dowodowe wystawia, winien on te karty dowodowe również bieżąco numerować i zapisywać zgodnie z formularzem na wszystkich egzemplarzach podstawowych kart. Dostawca obowiązany jest ponadto otrzymane karty we wszystkich egzemplarzach zgodnie z formularzem zaopatrzyć w dopisek dostawy. Z chwilą wydania wymienionych w otrzymanych kartach ilości, najpóźniej jednak w oiągu dziesięciu dni po dniu ich utraty ważności, należy wtóropisy tych kart zwrócić urzędowi gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie. Pierwopisy tych kart winien dostawca przechowywać jako dowód.

Rozdział czwarty:

Przywóz i wywóz metali.

§ 11

Pozwolenie na przywóz i wywóz.

(1) Bez poprzedniego pisemnego zezwolenia urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie zakazane jest nabywać (przywozić) metale z obszarów poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa oraz je do takich obszarów dostawiać (wywozić).

(2) Pozwolenie na przywóz metali następuje drogą wystawienia świadectwa przywozu dla metali. Pozwolenie na wywóz odbywa się bez formalności drogą pisemnego zawiadomienia. Do udzielania tych pozwoleń właściwy jest wyłącznie urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 12

Świadectwa przywozu.

(1) Świadectwo przywozu dla metali uprawnia wymienionego w świadectwie przywozu nabywcę do przywozu określonych w świadectwie przywozu według rodzaju i ilości metali z zapasów, znajdujących się poza Generalnym Gubernatorstwem. Nie upoważnia ono do nabycia wspomnianych metali z zapasów w obrębie Generalnego Gubernatorstwa i do zużycia tychże metali. Wymiana na inne niż wyżej określone metale lub ich nabycie w większej ilości nie są dozwolone. Świadectwo przywozu przepada z upływem miesiąca kalendarzowego, który następuje po wymienionym w nim miesiącu zapotrzebowania.

(2) Świadectwo przywozu jest nieprzenośne, a nabywcy wolno odnośnie do niej stawić wniosek tylko dla swojej własnej bezpośredniej potrzeby. O ile urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie przy wydawaniu świadectwa przywozu nie postanowi inaczej, wolno nabyty materiał zużyć tylko na cele, wymienione przez nabywcę w jego wniosku.

(3) Świadectwa przywozu bez pieczęci i podpisu urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie są nieważne. Świadectwa przywozu wystawiane są w trzech egzemplarzach (pierwopis, nieważny wtóropis, przebitka dla wnioskodawcy). Pierwopis należy wręczyć dostawcy, osiadłemu poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa i służy mu do uzasadnienia wniosków, które on sam winien jest złożyć według obowiązujących go przepisów gospodarowania. Wtóropis winien nabywca najpierw zatrzymać i dołączyć później do swojego wniosku o udzielenie świadectwa dewizowego. Przebitkę winien nabywca przechowywać jako dowód.

Verbrauchscheinpflicht.

§ 13

Genehmigung des Verbrauchs.

(1) Ohne vorherige schriftliche Genehmigung durch die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement ist es verboten, Metalle durch Bearbeitung oder Verarbeitung zu verbrauchen.

(2) Die Genehmigung zum Verbrauch von Metallen erfolgt durch Ausstellung eines Verbrauchscheins für Metalle.

§ 14

Verbrauchscheine.

(1) Der Verbrauchsschein für Metalle berechtigt den im Verbrauchsschein benannten Verbraucher zum Verbrauch der im Verbrauchsschein nach Art und Menge bezeichneten Metalle in dem in Verbrauchsschein angegebenen Bedarfsmonat. Ein Austausch mit anderen als den bezeichneten Metallen oder ein Mehrverbrauch sind nicht zulässig.

(2) Der Verbrauchsschein ist nicht übertragbar und darf vom Verbraucher nur für seinen eigenen unmittelbaren Bedarf beantragt und benutzt werden. Soweit die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement bei Erteilung eines Verbrauchscheines nicht etwas anderes bestimmt, darf das im Verbrauchsschein bezeichnete Material nur den Verwendungszwecken zugeführt werden, die der Verbraucher in seinem Antrag angegeben hat.

(3) Für die Ausstellung von Verbrauchsscheinen sind ausschliesslich die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement und die Industrie- und Handelskammern zuständig. Verbrauchsscheine ohne Stempel und Unterschrift einer dieser Stellen sind ungültig. Verbrauchsscheine werden in einem Stück ausgestellt und sind vom Verbraucher als Beleg aufzubewahren.

(4) Der Verbrauch ergibt sich aus den Eintragungen in den Lagerbüchern gemäss § 5. Als Verbrauch gilt jeder Abgang vom Lager an den eigenen Betrieb. Keine Metallmenge darf verbraucht werden, bevor sie als Bestandteil des Lagers im Lagerbuch erfasst ist.

(5) Es ist zulässig, einen erteilten Verbrauchsschein bereits in dem Monat auszunutzen, der dem im Verbrauchsschein angegebenen Bedarfsmonat unmittelbar vorangeht. Im Bedarfsmonat nicht ausgenutzte Mengen eines Verbrauchsscheins dürfen dem dem Bedarfsmonat unmittelbar folgenden Monat übertragen werden.

(6) Jeder Grossverbraucher nach § 4 ist verpflichtet, für jedes abgelaufene Kalendervierteljahr eine genaue Abrechnung über seine Verbrauchsberechtigung und seinem tatsächlichen Verbrauch schriftlich in zwei Stücken aufzustellen. In der Abrechnung muss der Verbrauch für Aufträge der Wehrmacht, der Ostbahn und oder Deutschen Reichsbahn sowie der Deutschen Post Osten und der Deutschen Reichspost getrennt voneinander und getrennt vom sonstigen Verbrauch geführt werden. Diese Verbrauchsabrechnung muss bis zum 30. Tage des auf das abgelaufene Kalendervierteljahr folgenden Monats abgeschlossen und in beiden Stücken von dem verantwortlichen Betriebsleiter mit Datum und Unterschrift vollzogen sein. Sie ist, verbunden mit den zugehörigen Unterlagen und Beweismitteln, sorgfältig aufzubewahren und für Betriebsprüfungen oder Anforderungen durch die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement bereitzuhalten.

Obowiązek uzyskania karty konsumcyjnej.

§ 13

Pozwolenie na zużycie.

(1) Bez poprzedniego pisemnego pozwolenia urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie zakazuje się zużycia metali drogą obróbki lub przeróbki.

(2) Pozwolenie na zużycie metali następuje drogą wystawienia karty konsumcyjnej dla metali.

§ 14

Karty konsumcyjne.

(1) Karta konsumcyjna dla metali uprawnia wymienionego w karcie konsumcyjnej konsumenta do zużycia określonych w karcie konsumcyjnej według rodzaju i ilości metali w miesiącu zapotrzebowania, wymienionym w karcie konsumcyjnej. Wymiana na inne niż na określone metale lub ich zużycie w większej ilości nie są dozwolone.

(2) Karta konsumcyjna jest nieprzełożona, a nabywcy wolno odnośnie do niej stawić wniosek tylko dla swojej własnej bezpośredniej potrzeby i użytku. O ile urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie przy wydawaniu karty konsumcyjnej nie postanowi inaczej, wolno oznaczony w karcie konsumcyjnej materiał zużyć tylko na cele wymienione przez konsumenta w jego wniosku.

(3) Dla wystawiania kart konsumcyjnych właściwe są wyłącznie urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie i izby przemysłowo - handlowe. Karty konsumcyjne bez pieczęci i podpisu jednego z tych urzędów są nieważne. Karty konsumcyjne wystawiane są w jednym egzemplarzu. Konsument winien przechowywać je jako dowód.

(4) Zużycie wykazują wpisy do ksiąg składowych stosownie do § 5. Za zużycie uważa się każdy ubytek ze składu do własnego przedsiębiorstwa. Nie wolno zużywać żadnej ilości metalu, zanim nie zostanie ona wciągnięta do księgi składowej jako część składowa składu.

(5) Dozwolone jest wyzyskanie udzielonej karty konsumcyjnej już w tym miesiącu, który poprzedza bezpośrednio podany w karcie konsumcyjnej miesiąc zapotrzebowania. Niewyzyskane w miesiącu zapotrzebowania ilości karty konsumcyjnej wolno przenieść na miesiąc następny bezpośrednio po miesiącu zapotrzebowania.

(6) Każdy konsument hurtowy według § 4 obowiązany jest wystawić pisemnie w dwu egzemplarzach dokładne rozliczenie, dotyczące jego uprawnienia do zużycia i jego faktycznego zużycia. W rozliczeniu musi być podane zużycie na zlecenia Sił Zbrojnych, Kolei Wschodniej i Kolei Rzeszy Niemieckiej, jak również Niemieckiej Poczty Wschodu i Poczty Rzeszy Niemieckiej oddzielnie dla każdej instytucji i oddzielnie od innego zużycia. To rozliczenie zużycia musi być zamknięte do 30 dnia miesiąca, następującego po minionym kwartale kalendarzowym, i na obu egzemplarzach zaopatrzone przez odpowiedzialnego kierownika przedsiębiorstwa w datę i podpis. Należy je przechowywać starannie łącznie z przynależnymi dokumentami i dowodami i trzymać w pogotowiu dla kontroli przedsiębiorstwa lub wezwać ze strony urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

Ausnahmen von der Bezugscheinpflicht und Verbrauchscheinpflicht.

§ 15

Ausnahmen von der Bezugscheinpflicht.

(1) Ausgenommen von der Bezugscheinpflicht nach § 8 sind

1. Lieferungen und Bezüge im Rahmen der im Abs. 2 genannten Mengen (Freigrenzen);
2. der Erwerb von Abfallmaterial durch gewerbsmäßige Altmetallsammler und Altmetallhändler;
3. der Erwerb von Vormaterial in Form von Fabrikationsrückständen durch Altmetallgrosshändler;
4. der Erwerb von Abfallmaterial in kleinen Mengen bis höchstens 10 kg für den Einzelfall durch Handwerker, soweit es bei der Vornahme handwerklicher Arbeiten anfällt oder vorgefunden wird.

(2) Die Befreiung von der Bezugscheinpflicht nach Abs. 1 Nr. 1 gilt je Monat und je Bezieher für folgende Metalle und Mengen:

Halbmaterial der Metallklassengruppe I	insgesamt 5 kg
Halbmaterial der Metallklassengruppe III	insgesamt 10 kg
Halbmaterial der Metallklassengruppe III	insgesamt 20 kg
Halbmaterial der Metallklassengruppe VIII	insgesamt 5 kg
Halbmaterial der Metallklassengruppe IX	insgesamt 10 kg
Halbmaterial der Metallklassengruppe XIX	insgesamt 20 kg
Rohmaterial der Metallklassen XXC und XXD mit einem Zinngehalt unter 40 v. H.	insgesamt 2 kg
Rohmaterial der Metallklasse XXE mit einem Zinngehalt unter 40 v. H.	2 kg

Abgesehen von den Ausnahmen nach Abs. 1 Nr. 2 bis 4 darf Material derjenigen Metallklassen und Materialgruppen, das vorstehend nicht angegeben ist, auch in kleinsten Mengen nur gegen Bezugschein oder Belegschein geliefert und bezogen werden.

(3) Die Befreiung von der Bezugscheinpflicht nach Abs. 1 Nr. 1 darf nur zur Befriedigung eines tatsächlich vorliegenden Bedarfs für Zwecke der eigenen Verarbeitung in Anspruch genommen werden, nicht dagegen zur Ansammlung von Vorräten oder zu Belieferung von Händlern und sonstigen Personen und Betrieben, die das Metall nicht für Zwecke der eigenen Verarbeitung beziehen wollen. Verbraucher, deren tatsächlicher Monatsbedarf in einer Metallklasse und Materialgruppe die dafür im Abs. 2 angegebene Menge übersteigt, dürfen diese Befreiung von der Bezugscheinpflicht nicht in Anspruch nehmen und dürfen nur gegen Bezugschein oder Belegschein beliefert werden und beziehen. Der Lieferer ist verpflichtet, in jedem Einzelfall diese Voraussetzungen für eine Lieferung gewissenhaft zu prüfen.

Wyjątki od obowiązku uzyskania karty nabywczej i karty konsumcyjnej.

§ 15

Wyjątki od obowiązku uzyskania karty nabywczej.

(1) Wyjęte spod obowiązku uzyskania karty nabywczej według § 8 są:

1. dostawy i nabycia w ramach, wymienionych w ust. 2 ilości (wolnych granic);
2. nabywanie materiału odpadowego przez zawodowych zbieraczy starego metalu i handlarzy starym metalem;
3. nabywanie materiału wstępnego w formie pozostałości fabrycznych przez hurtowników, handlujących starym metalem;
4. nabywanie materiału odpadowego w małych ilościach do najwyżej 10 kg w poszczególnym wypadku przez rzemieślników, o ile on przypada lub znajdzie się przy wykonywaniu prac rzemieślniczych.

(2) Zwolnienie od obowiązku uzyskania karty nabywczej według ust. 1 p. 1 obowiązuje na każdy miesiąc i dla każdego nabywcy dla następujących metali i ilości:

półmaterial grup klasy metali I	ogółem 5 kg
półmaterial grup klasy metali III	ogółem 10 kg
półmaterial grup klasy metali III	ogółem 20 kg
półmaterial grup klasy metali VIII	ogółem 5 kg
półmaterial grup klasy metali IX	ogółem 10 kg
półmaterial grup klasy metali XIX	ogółem 20 kg
material surowy klas metali XXC i XXD z zawartością cyny poniżej 40 ⁰ / ₀	ogółem 2 kg
material surowy klasy metali XX E z zawartością cyny poniżej 40 ⁰ / ₀	ogółem 2 kg

Pominawszy wyjątki podług ust. 1 p. 2 do 4 wolno dostarczać lub nabywać material tych klas metali i grup metali, który nie jest wyżej podany, również w najmniejszych ilościach tylko na podstawie karty nabywczej lub karty dowodowej.

(3) Ze zwolnienia od obowiązku uzyskania karty nabywczej według ust. 1 p. 1 można korzystać tylko celem zaspokojenia faktycznie zachodzącego zapotrzebowania dla celów własnej przeróbki, natomiast nie wolno korzystać z niego dla gromadzenia zapasów lub zaopatrywania handlarzy i innych osób i przedsiębiorstw, które chcą nabywać metal nie dla celów własnej przeróbki. Konsumentom, których miesięczne zapotrzebowanie w jednej klasie metali i grupie metali przekracza podaną na to w ust. 2 ilość, nie wolno korzystać z tego zwolnienia od obowiązku uzyskania karty nabywczej, i mogą być zaopatrywani i mogą nabywać tylko na podstawie karty nabywczej lub karty dowodowej. Dostawca jest zobowiązany w każdym poszczególnym wypadku zbadać sumiennie te założenia dla dostawy.

Ausnahmen von der Verbrauchspflicht.

(1) Ausgenommen von der Verbrauchspflicht sind solche Metallmengen,

1. die unter Befreiung von der Bezugspflicht nach § 15 Abs. 1 bezogen worden sind;
2. die von Kleinverbrauchern nach § 4 gegen einen gültigen Bezugsschein oder Belegschein bezogen worden sind.

(2) Die beim Inkrafttreten dieser Anordnung im Gewahrsam von Kleinverbrauchern befindlichen Metallbestände fallen nicht unter diese Befreiung von der Verbrauchspflicht und dürfen nur auf Grund eines Verbrauchsscheines verbraucht werden.

Ausnahmen auf Grund von Sonderverfahren.

(1) Ausgenommen von der Bezugspflicht und Verbrauchspflicht sind solche Mengen Halbmaterial aller Metallklassen, die unter Anwendung der in der Anlage genannten und erläuterten Sonderverfahren bezogen und geliefert oder verbraucht werden.

(2) Der Lieferer darf somit Halbmaterial aller Metallklassen an solche Verbraucher und Händler innerhalb des Generalgouvernements ohne Bezugsschein oder Belegschein liefern, die ihm für den Metallinhalt des bestellten Halbmaterials in gültiger Urschrift

1. Metallscheine oder Metallunterscheine für Wehrmachtaufträge;
2. Hauptscheine oder Unterscheine für Postaufträge;
3. Auftragsbestätigungen und Unterscheine für Bahnaufträge

aushändigen. Eine solche Urschrift tritt an die Stelle eines Bezugsscheins. Die Belieferung darf nicht vor dem in den Scheinen angegebenen Bedarfsmonat erfolgen.

(3) Der Lieferer des Halbmaterials ist verpflichtet, die empfangenen Scheine nach Abs. 2 unverzüglich zwecks Auffüllung seines Lagers weiterzugeben. Hierzu geben Kleinhändler die empfangenen Scheine unverzüglich an einen Grosshändler im Generalgouvernement oder an einen Hersteller von Halbmaterial im Generalgouvernement weiter. Grosshändler geben die empfangenen Scheine entweder an einen Hersteller von Halbmaterial im Generalgouvernement weiter oder fügen sie einem eigenen Antrag auf Ausstellung eines Einfuhrscheins bei. Hersteller von Halbmaterial fügen die empfangenen Scheine einem eigenen Antrag auf Ausstellung eines Bezugsscheins und Verbrauchsscheins bei.

(4) Metallscheine und Metallunterscheine für Wehrmachtaufträge sowie Hauptscheine und Unterscheine für Postaufträge verfallen, wenn sie nicht spätestens am zehnten Tage des in ihnen angegebenen Bedarfsmonats bei der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement mit Anträgen eines Grosshändlers oder eines Herstellers von Halbmaterial eingegangen sind. Werden solche Scheine einem Lieferer so verspätet vorgelegt, dass eine Weitergabe innerhalb dieser Frist nicht möglich erscheint, so sind derartige Scheine zurückzuweisen und nicht zu beliefern.
Anlage S. 20.

Wyjątki od obowiązku uzyskania karty konsumcyjnej.

(1) Wyjęte spod obowiązku uzyskania karty konsumcyjnej są takie ilości metali:

1. które nabyto ze zwolnieniem od obowiązku uzyskania karty nabywczej według § 15 ust. 1 p. 1;
2. które nabyli konsumenci detaliczni według § 4 na ważną kartą nabywczą lub kartę dowodową.

(2) Znajdujące się w przechowaniu u konsumentów detalicznych z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia zapasy metalu nie podpadają pod to zwolnienie od obowiązku uzyskania karty konsumcyjnej i mogą być zużyte tylko na podstawie karty konsumcyjnej.

Wyjątki na podstawie postępowań specjalnych.

(1) Wyjęte spod obowiązku uzyskania karty nabywczej i karty konsumcyjnej są takie ilości półmateriału wszelkich klas metali, które nabywa się i których się dostarcza lub zużywa przy zastosowaniu wymienionych i objaśnionych w załączniku postępowań specjalnych.

(2) Dostawcy wolno przeto dostarczać półmateriału wszelkich klas metalu bez karty nabywczej lub karty dowodowej takim konsumentom i handlarzom w obrębie Generalnego Gubernatorstwa, którzy doręczą mu dla zawartości metalu zamówionego półmateriału w ważnym pierwopisie:

1. karty na metale lub podkarty na metale (Metallunterscheine) dla zleceń wojskowych;
2. główne karty lub podkarty (Unterscheine) dla zleceń pocztowych;
3. potwierdzenia zleceń i podkarty dla zleceń kolejowych.

Taki pierwopis zastępuje kartę nabywczą. Dostawy nie wolno skuteczniać przed miesiącem zapotrzebowania, podanym w kartach.

(3) Dostawca półmateriału jest obowiązany przekazać niezwłocznie dalej przyjęte karty podług ust. 2 celem uzupełnienia zapasów swego składu. Konsumenci detaliczni przekazują nadto przyjęte zaświadczenia bezzwłocznie dalej hurtownikowi w Generalnym Gubernatorstwie lub wytwórcy półmateriału w Generalnym Gubernatorstwie. Hurtownicy albo przekazują przyjęte karty wytwórcy półmateriału w Generalnym Gubernatorstwie, albo dołączają je do własnego wniosku na wystawienie świadectwa przywozu. Wytwórcy półmateriału dołączają przyjęte karty do własnego wniosku na wystawienie karty nabywczej i karty dowodowej.

(4) Zaświadczenia na metale i podkarty na metale dla zleceń Sił Zbrojnych, jak również główne karty i podkarty dla zleceń pocztowych przepadają, jeśli nie wpłyną najpóźniej dziesiątego dnia podanego w nich miesiąca zapotrzebowania do urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie wraz z wnioskami hurtownika lub wytwórcy półmateriału. Jeśli takie karty przedłożone zostaną dostawcy z takim spóźnieniem, że dalsze przekazanie w przeciągu tego terminu wydaje się niemożliwe, wówczas kart takich nie należy przyjmować i nie należy dostarczać na nie.
Załącznik str. 20.

Antragsverfahren.

§ 18

(1) Für Anträge auf Ausstellung von Bezugscheinen, Einfuhrscheinen und Verbrauchscheinen sind ausschliesslich die von der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement herausgegebenen Antragsvordrucke zu verwenden, die bei den Industrie- und Handelskammern erhältlich sind.

(2) Anträge nach Abs. 1 denen ein Bedarf zur Ausführung von Aufträgen der Wehrmacht, der Ostbahn und der Deutschen Reichsbahn oder der Deutschen Post Osten und der Deutschen Reichspost zugrunde liegt, sind in jedem Falle unmittelbar an die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zu richten. Anträge für den sonstigen Bedarf richten

1. Grossverbraucher nach § 4 und alle Händler ausschliesslich an die Bewirtschaftungsstelle;
2. Kleinverbraucher nach § 4 ausschliesslich an die örtlich zuständige Industrie- und Handelskammer.

(3) Alle Anträge nach Abs. 1 sind spätestens bis zum 15. Tage vor dem tatsächlichen Bedarfsmonat einzureichen. Später eingereichte Anträge können nicht mehr für den Bedarfsmonat, sondern erst für den folgenden Monat berücksichtigt werden.

(4) Als Antragsteller hat grundsätzlich derjenige aufzutreten, der für seinen eigenen unmittelbaren Bedarf Metalle beziehen oder einführen oder in seinem eigenen Betriebe Metalle verbrauchen will.

Schlussbestimmungen.

§ 19

Die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement kann in besonders begründeten Einzelfällen Ausnahmen von den Vorschriften dieser Anordnung auf Antrag zulassen oder durch Sonderentscheidung solche Ausnahmen vorschreiben.

§ 20

Zuwiderhandlungen gegen diese Anordnung sind nach den Bestimmungen der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (V.B.I.G.G. I S. 87) strafbar.

§ 21

(1) Diese Anordnung tritt am vierten Tage nach ihrer Verkündung in Kraft.

(2) Gleichzeitig treten die Anordnung Nr. 1 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement über Lieferung, Einfuhr und Verbrauch von Metallen vom 18. März 1940 (V.B.I.G.G. II S. 179) und alle bisher für einzelne Betriebe und Betriebsgruppen auf Grund der Anordnung Nr. 1 getroffenen Sonderentscheidungen der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement ausser Kraft.

(3) Soweit in der Anordnung Nr. 2 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement über Verwertung von Metallen in Form von Fabrikationsrückständen und Abfallmaterial der Begriff Abfallmaterial verwendet wird, ist er im Sinne des § 2 dieser Anordnung anzuwenden.

Postępowanie składania wniosków.

§ 18

(1) Do wniosków na wystawienia kart nabywczych, świadectw przywozu i kart konsumcyjnych, należy używać wyłącznie wydanych przez urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie formularzy dla wniosków, które otrzymać można w izbach przemysłowo-handlowych.

(2) Wnioski podług ust. 1, zasadzające się na zapotrzebowaniu celem wykonania zleceń Sił Zbrojnych, Kolei Wschodniej i Kolei Rzeszy Niemieckiej lub Niemieckiej Poczty Wschodu i Poczty Rzeszy Niemieckiej, kierować należy w każdym wypadku bezpośrednio do urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie. Wniosek dla innego zapotrzebowania kierują:

1. konsumenci hurtowi według § 4 i wszyscy handlarze wyłącznie do urzędu gospodarowania,
2. konsumenci detaliczni według § 4 wyłącznie do miejscowo właściwej izby przemysłowo-handlowej.

(3) Wszystkie wnioski według ust. 1 należy składać najpóźniej do 15 dnia przed faktycznym miesiącem zapotrzebowania. Podane później wnioski nie mogą być uwzględnione dla miesiąca zapotrzebowania, lecz dopiero dla następnego miesiąca.

(4) Jako wnioskodawca winien zasadniczo występować ten, kto chce dla swojego własnego bezpośredniego zapotrzebowania nabywać lub sprowadzać metale lub zużywać metale w swoim własnym przedsiębiorstwie.

Postanowienia końcowe.

§ 19

Urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie może w szczególnie uzasadnionych poszczególnych wypadkach na wniosek zezwolić na wyjątki od przepisów niniejszego zarządzenia lub postanowić takie wyjątki specjalnym orzeczeniem.

§ 20

Wykroczenia przeciw niniejszemu zarządzeniu podlegają karze według postanowień rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 87).

§ 21

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w czwartym dniu po jego ogłoszeniu.

(2) Jednocześnie tracą moc zarządzenie Nr 1 kierownika urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie o dostawie, przywozie i zużyciu metali z dnia 18 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 179) i wszystkie dotychczas dla poszczególnych przedsiębiorstw i grup przedsiębiorstw na podstawie zarządzenia Nr 1 wydane specjalne orzeczenia urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

(3) O ile w zarządzeniu Nr 2 kierownika urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie o zużyciu metali w formie pozostałości fabrykacyjnych i materiału odpadkowego użyte będzie pojęcie materiału odpadkowego, należy je stosować w myśl § 2 niniejszego zarządzenia.

Anlage

gemäss § 17 Abs. 1 der Anordnung Nr. 3 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement vom 24. März 1941 (VBIGG. S. 179)

Nachweis für das Vorliegen von Aufträgen der Wehrmacht, der Ostbahn und der Deutschen Reichsbahn sowie der Deutschen Post Osten und der Deutschen Reichspost durch Sonderverfahren.

I. Dem Nachweis für das Vorliegen von Wehrmacht-aufträgen und der Sicherstellung der Metallzuteilung für diese Aufträge dient das Verfahren mit Metallscheinen und Metallunterscheinen für Wehrmachtaufträge gemäss Merkblatt des Oberkommandos der Wehrmacht (z. Z. gültig Ausgabe vom 15. Januar 1941). Vordrucke zur Ausstellung von Metallscheinen und Metallunterscheinen sowie die erwähnten Merkblätter sind bei den Industrie- und Handelskammern zu bestellen. Alle Auskünfte über die Anwendung des Verfahrens erteilt die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement.

II. Dem Nachweis für das Vorliegen von Bahnaufträgen und der Sicherstellung der Metallzuteilung für diese Aufträge dient das Verfahren mit Auftragsbestätigungen für Metalle und Unterscheinen dazu zur Ausführung von Bahnaufträgen gemäss Merkblatt der Deutschen Reichsbahn (z. Z. gültig Ausgabe vom November 1940). Vordrucke zur Ausstellung von Auftragsbestätigungen und Unterscheinen sowie das erwähnte Merkblatt sind von der Generaldirektion der Ostbahn, Krakau, zu beziehen. Alle Auskünfte über die Anwendung des Verfahrens erteilen die Generaldirektion der Ostbahn, Krakau, und die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement.

III. Dem Nachweis für das Vorliegen von Postaufträgen und der Sicherstellung der Metallzuteilung für diese Aufträge dient das Verfahren mit Hauptscheinen und Unterscheinen zur Ausführung von Postaufträgen gemäss Merkblatt der Deutschen Post Osten (z. Z. gültige Ausgabe vom 1. September 1940) oder gemäss Merkblatt der Deutschen Reichspost (z. Z. gültige Ausgabe vom 1. Juli 1940). Vordrucke zur Ausstellung von Hauptscheinen und Unterscheinen sowie die erwähnten Merkblätter sind von der Rohstoffstelle der Deutschen Post Osten, Krakau, zu beziehen. Alle Auskünfte über die Anwendung des Verfahrens erteilen die genannte Rohstoffstelle und die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement.

Gebühren bei Metallzuweisungsanträgen.

Nach einer von der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement getroffenen Regelung erheben mit Wirkung ab 15. 4. 1941 die Industrie- und Handelskammern für Anträge von Kleinverbrauchern auf Nichteisenmetall eine Gebühr. Diese beträgt

für Mengen bis 50 kg — Zl. 1.—
" " " 100 kg — Zl. 2.—
" " " 200 kg — Zl. 4.—
" " " 300 kg — Zl. 6.— usw.,
für je angefangene 100 kg. den um Zl. 2.—
nächst höheren Gebührensatz.

Die erforderlichen Antragsvordrucke sind bei der Kammer gegen Erstattung des Selbstkostenpreises von Zl. 0,50 je Stück erhältlich.

Załącznik

według § 17 ust. 1 zarządzenia Nr 3 kierownika urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 marca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 179).

Wykazanie istnienia zleceń Sił Zbrojnych, Kolei Wschodniej i Kolei Rzeszy Niemieckiej, jak również Niemieckiej Poczty Wschodu i Poczty Rzeszy Niemieckiej drogą postępowania specjalnego.

I. Wykazaniu istnienia zleceń Sił Zbrojnych i zabezpieczeniu przydziału metali dla tych zleceń służy sposób postępowania kartami na metal i podkartami na metal dla zleceń Sił Zbrojnych według instrukcji Naczelnej Komendy Sił Zbrojnych (obecnie ważne wydanie z dnia 15 stycznia 1941 r.). Formularze do wystawiania kart na metale i podkart na metale, jak również wspomniane instrukcje należy zamawiać w izbach przemysłowo-handlowych. Wszystkich informacji o zastosowaniu sposobu postępowania udziela urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

II. Wykazaniu istnienia zleceń kolejowych i zabezpieczeniu przydziału metali dla tych zleceń służy sposób postępowania potwierdzeniami zleceńiowymi dla metali i podkartami na nie w celu wykonania zleceń kolejowych według instrukcji Kolei Rzeszy Niemieckiej (obecnie ważne wydanie z listopada 1940 r.) Formularze do wystawiania potwierdzeń zleceńiowych i podkart, jak również wymienioną instrukcję należy zamawiać w Generalnej Dyrekcji Kolei Wschodniej w Krakau (Krakowie). Wszystkich informacji o zastosowaniu sposobu postępowania udziela Generalna Dyrekcja Kolei Wschodniej w Krakau (Krakowie) oraz urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

III. Wykazaniu istnienia zleceń pocztowych i zabezpieczeniu przydziału metali dla tych zleceń służy sposób postępowania za pomocą głównych kart i podkart dla wykonania zleceń pocztowych według instrukcji Niemieckiej Poczty Wschodu (obecnie ważne wydanie z dnia 1 września 1940 r.) lub według instrukcji Poczty Rzeszy Niemieckiej (obecnie ważne wydanie z dnia 1 lipca 1940 r.). Formularze do wystawiania kart głównych i podkart, jak również wymienione instrukcje należy zamawiać w biurze dla surowców Niemieckiej Poczty Wschodu w Krakau (Krakowie). Wszystkich informacji o zastosowaniu sposobu postępowania udzielają wymienione biuro dla surowców oraz urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

Oplaty za podania o przydział metali.

Na podstawie rozporządzenia Urzędu Gospodarki Metalami w G. G., będą Izby Przemysłowo - Handlowe pobierały (ważne od dnia 15. IV. 1941) za podania o przydział metali (prócz żelaza) od osób użytkujących metale w mniejszych ilościach opłaty. Opłaty te wynoszą:

dla ilości do 50 kg — 1 zł.
" " " 100 " — 2 "
" " " 200 " — 4 "
" " " 300 " — 6 " i t. d.
za każde rozpoczęte 100 kg — 2 zł więcej.

Potrzebne do tego podania i druki są do nabycia w Izbie za opłatą wyrównującą koszty Izby po 0.50 zł za sztukę.

In diesem Zusammenhang weist die Kammer darauf hin, dass erfahrungsgemäss die bei ihr eingereichten Anträge auf Metallzuteilung nicht entfernt ausreichend begründet sind. Wiederholt mussten die Anträge mit einem besonderen Schreiben an die Antragsteller zurückgesandt und auf anderen Vordrucken erneuert werden.

Es wird ausdrücklich betont, dass die Kammer nicht in der Lage ist, die Anträge befürwortend an die Bewirtschaftungsstelle für Metalle in Krakau weiterzuleiten, wenn dieselben nicht hinreichend in wirtschaftlicher und technischer Hinsicht begründet sind.

Sofern die Antragsvordrucke für die Begründung des Antrages nicht ausreichend Platz bieten, ist ein besonderes Begleitschreiben an die Kammer zu richten. Weiterhin bitten wir die Firmen, sich bei der Beantragung der Metallmengen unter Berücksichtigung der Rohstofflage die notwendige Mässigung aufzuerlegen.

Dieser Hinweis ist erforderlich geworden, weil erfahrungsgemäss eine Reihe von Firmen völlig anormal hohe Mengen von Metall beantragt haben.

Preisüberwachung.

Preise für Rohholz und Nadelschnittholz im Generalgouvernement.

Im Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Nr 27 vom 4. 4. 1941 sind eine Anordnung über die Preisbildung für Rohholz im Generalgouvernement und eine Anordnung über die Preisbildung von Inlandschnittholz im Generalgouvernement veröffentlicht worden.

Mit den Anordnungen, die gleichzeitig die Gütebestimmungen und Angaben über die Kennzeichnung der Hölzer enthalten, sind auch Tabellen veröffentlicht worden, die die Richt- und Grundpreise für die verschiedenen Holzsorten angeben. Die Anordnungen haben bereits Gesetzeskraft erlangt. Sie können von Interessenten bei der Kammer eingesehen werden.

Preise für Schlachtvieh, Fleisch und Wurst.

Im Amtsblatt Nr. 4. vom 3. 4. d. Js. des Chefs des Distrikts Lublin ist eine Bekanntmachung über Preise für Schlachtvieh veröffentlicht worden, nach der, abweichend von der für den Stadt- und Landkreis Lublin bestehenden Regelung, für die übrigen Kreise des Distrikts besondere Preisvorschriften gelten. Die Preise für die einzelnen Schlachtwertklassen sind in genauen Tabellen für die verschiedenen Kreise festgelegt. Ausserdem ist in dem genannten Amtsblatt eine weitere Anordnung über Preise für Schlachtvieh, Fleisch und Wurst veröffentlicht, in der über die Lieferungsbedingungen und den Grosshandel mit Fleisch Näheres bestimmt ist.

Beide Anordnungen können bei der Kammer von Interessenten eingesehen werden.

Höchstpreise für schlesische Kohle.

Festsetzungen durch den Preiskommissar

Auf Grund von Entscheidungen des Reichskommissars für die Preisbildung (Mitteilungsblatt Nr. 14) werden folgende Preisveränderungen bekanntgegeben:

W związku z tym wskazuje Izba na to, że podania o przydział metali nie zawsze są właściwie umotywowane i że z tego powodu nieraz podania bywają odsyłane a druki zastępowane nowymi. Izba podkreśla, że nie jest w stanie opiniować podań i przekazać do Urzędu Gospodarki Metalami w Krakowie, jeżeli motywy zawarte w tych podaniach z punktu widzenia gospodarczego i technicznego nie są wystarczające.

W wypadku, gdy druki podaniowe nie wystarczają do przedstawienia wszystkich motywów, należy dołączyć do podania pismo uzupełniające i wraz z podaniem przekazać Izbie. Prócz tego Izba prosi, ażeby poszczególne firmy, wnosząc podania, brały pod uwagę obecną sytuację surowcową, wymagającą ograniczeń. Wskazówka ta jest konieczna, ponieważ zostało stwierdzone, że cały szereg firm wnosi podania o przydziały zbyt duże, wykraczające poza normę.

Kształtowanie cen.

Ceny drzewa surowego i ciętego drzewa iglastego w Generalnym Gubernatorstwie.

W Dzienniku Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa Nr 27 z dnia 4 kwietnia 1941 r. ogłoszono rozporządzenie w sprawie kształtowania cen za drzewo surowe w Generalnym Gubernatorstwie oraz rozporządzenie w sprawie kształtowania cen krajowego drzewa do cięcia w Generalnym Gubernatorstwie.

W związku z tymi rozporządzeniami, które zawierają klasyfikację i dane dotyczące znakowania drzewa, ogłoszono także tabele cen, którymi należy się kierować oraz cen zasadniczych dla różnych gatunków drzewa. Rozporządzenia te weszły w życie i stały się prawomocne.

Osoby zainteresowane mogą się z nimi zapoznać w naszej Izbie.

Ceny za bydło do uboju, mięso i kielbasę.

W Dzienniku Urzędowym Nr. 4 z dnia 3 kwietnia 1941 Szeffa Dystryktu Lubelskiego ogłoszono ceny za bydło do uboju. Na podstawie tego rozporządzenia, które różni się od rozporządzenia dotyczącego miasta i okręgu Lubelskiego, ustalono specjalne przepisy dla innych okręgów Dystryktu. Dla poszczególnych okręgów zostały sporządzone tabele, obejmujące poszczególne klasy wartości bydła ubojowego. Prócz tego ogłoszono w wymienionym dzienniku zarządzenie, dotyczące cen bydła ubojowego, mięsa i kielbasy, w którym podano do wiadomości bliższe dane dotyczące warunków dostawy i warunków prowadzenia handlu hurtowego mięsem.

Oba te rozporządzenia są w Izbie naszej osobom zainteresowanym dostępne.

Ceny maksymalne za węgiel śląski.

Postanowienia Komisarza dla ustalania cen.

Na podstawie zarządzeń Komisarza Rzeszy w sprawie uregulowania cen obowiązują podane poniżej zmiany cen węgla:

1. Oberschlesisches Steinkohlen-Syndikat.

In Abänderung unserer Bekanntmachungen vom 12. März 1940 (Deutscher Reichsanzeiger und Preussischer Staatsanzeiger Nr. 62 vom 13. März 1940) und vom 14. Juni 1940 (Deutscher Reichsanzeiger und Preussischer Staatsanzeiger N. 138 vom 15. Juni 1940) ändern sich die Höchstpreise für Steinkohle und Briketts aus der Produktion sämtlicher Gruben des westoberschlesischen Reviers, Karrwiner Reviers, Dombrowaer Reviers und Krakauer Reviers mit Wirkung ab 1. April 1941 wie folgt:

Sorte	Körnung ungewasch in mm	Preise frei Waggon ab Werk in RM/t.		
		Flammkohle u. Briketts Markenklassen		
		I	II	III
Stückkohle	über 120	15,25	14,20	13,70
Würfelskohle	80—120	15,25	14,20	13,70
Nusskohle I	50—80	16,25	14,20	13,70
Nusskohle II	30—50	14,75	13,75	13,30
Nusskohle III	18—30	12,25	11,40	11,—
Nusskohle IV	10—18	10,75	10,—	9,75
Nusskohle V	6—10	9,—	8,40	8,10
Feinkohle I	0—10	7,—	6,50	6,30
Feinkohle II	0—6	6,50	6,10	5,90
Staubkohle	0—1	5,50	5,10	5,—
Koks-kohle	0—10			
Koks-kohle	0—30			
Förderkohle		12,50	11,60	11,25
Stückbriketts		15,25	14,20	13,70
Eiformbriketts		14,75	13,75	13,30

Ausserden wurden die Preise für ungewaschene Gaskohle und für gewaschene Fettkohle entsprechend geändert.

Bei Lieferung von gewaschener Kohle der Markenklasse I erhöhen sich die für Flamm- und Gaskohle festgesetzten Preise um den Waschaufschlag von 0,45 RM/t. Sonstige Aufschläge — mit Ausnahme des Landabsatzzuschlages — dürfen nicht berechnet werden. Die neuen Preise werden mit Wirkung ab 1. April 1941 lediglich für die Gruben wirksam, die die Umstellung ihrer Produktion auf die Einheitskörnungen bis zu diesem Zeitpunkt vorgenommen haben. Für die Gruben, die sich nach dem 1. April 1941 auf die Einheitskörnungen umstellen, erhalten die neuen Preise erst mit Beginn des auf die Umstellung folgenden Kalendermonats Wirksamkeit.

2. Niederschlesisches Steinkohlen-Syndikat.

In Abänderung unserer Bekanntmachungen vom 28. Dezember (Deutscher Reichsanzeiger und Preussischer Staatsanzeiger Nr. 302 vom 29. Dezember 1931) und vom 6. Januar 1932 (Deutscher Reichsanzeiger und Preussischer Staatsanzeiger Nr. 5 vom 7. Januar 1932) ändern sich die Höchstpreise für Brennstoffe aus der Produktion des niederschlesischen Reviers (Flamm-, Gas- und Schmiedekohle und Koks) mit Wirkung ab 1. April 1941 wie folgt:

1. Górnośląski Syndykat węgla kamiennego.

W związku ze zmianą naszych ogłoszeń z dnia 12 marca 1940 (Deutscher Reichsanzeiger i Preussischer Staatsanzeiger Nr. 62 z dnia 13 marca 1940) i z dnia 14 czerwca 1940 (Deutscher Reichsanzeiger i Preussischer Staatsanzeiger Nr. 138 z dnia 15 czerwca 1940) zostaną zmienione ceny maksymalne za węgiel kamienny i brykiety, pochodzące z produkcji wszelkich kopalń Zagłębia górnośląskiego zachodniego, karwińskiego, dąbrowieckiego i krakowskiego z ważnością od dnia 1 kwietnia 1941, a mianowicie:

Gatunek	ziarnistość w stanie nie- plukany w mm	Cena wagon loco huta w RM/t. węgiel kamienny i brykiety klasa znakowana		
		I	II	III
		węgiel gruby	ponad 120	15,25
kostka	80—120	15,25	14,20	13,70
orzecz I	50—80	15,25	14,20	13,70
orzecz II	30—50	14,75	13,75	13,30
orzecz III	18—30	12,25	11,40	11,—
orzecz IV	10—18	10,75	10,—	9,75
orzecz V	6—10	9,—	8,40	8,10
miał węglowy I	0—10	7,—	6,50	6,30
miał węglowy II	0—6	6,50	6,10	5,90
węgiel drobny	0—1	5,50	5,10	5,—
koks	0—10			
koks	0—30			
węgiel niesortowany		12,50	11,60	11,25
brykiety w kawałkach		15,25	14,20	13,70
brykiety owalne		14,75	13,75	13,30

Poza tym zostały zmienione ceny za nieplukany węgiel gazowy i za plukany węgiel tłusty.

Przy dostawie plukanego węgla klasy I ceny ustalone za węgiel płomienny i gazowy zostają podwyższone o dodatek za plukanie w wysokości 0,45 RM./t. Inne podwyżki — za wyjątkiem dodatku dotyczącego zbytu krajowego, nie powinny być doliczane.

Nowe ceny z ważnością od 1 kwietnia 1941 będą obowiązywać tylko te kopalnie, które aż do tego dnia przedsięwzięły produkcję jednolicie rozdrobnianego węgla. Kopalnie, które od dnia 1 kwietnia 1941 rozpoczęły produkcję jednolicie rozdrobnionego węgla, otrzymują nowe ceny dopiero z początkiem miesiąca kalendarzowego, następującego po dokonaniu zmiany produkcji.

2. Dolnośląski Syndykat węgla kamiennego.

W związku ze zmianą naszych ogłoszeń z dnia 28 grudnia (Deutscher Reichsanzeiger i Preussischer Staatsanzeiger Nr. 302 z dnia 29 grudnia 1931) i z dnia 6 stycznia 1932 (Deutscher Reichsanzeiger i Preussischer Staatsanzeiger Nr. 5 z dnia 7 stycznia 1932) zmieniają się także ceny maksymalne za paliwo, pochodzące z produkcji Zagłębia dolnośląskiego (węgiel płomienny, gazowy, kowalski i koks). Ważność tego rozporządzenia od 1 kwietnia 1941.

Sorte	Körnung in mm	Preis frei Waggon ab Werk in RM/t.
Förderkohle		15,—
Stückkohle	über 80	20,—
Nusskohle I	50 bis 80	20,—
Nusskohle II	30 bis 50	20,—
Nusskohle III	18 bis 30	20,—
Nusskohle IV	10 bis 18	20,—
Nusskohle V	6 bis 10	19,—
gewaschene Feinkohle	0 bis mind. 6 höchst. 10	13,50
ungewaschene Feinkohle	0 bis mind. 6 höchst. 10	11,—
Kokskohle	0 bis mind. 6 höchst. 10	17,—
Staubkohle	0 bis höchst. 1	11,—
Hochofenkoks, Stückkoks	über 90	22,—
Giessereistückkoks	über 90	26,—
Brechkok I	60 bis 90	24,—
Brechkok II	40 bis 60	24,—
Brechkok III	20 bis 40	24,—
Brechkok IV	10 bis 20	18,—
Brechkok V	5 bis 10	15,—
Koksgrus	0 bis mind. 5 höchst. 10	10,—

3. Die in unserer Bekanntmachung vom 1. April 1940 (Deutscher Reichsanzeiger und Preussischer Staatsanzeiger Nr. 77 vom 2. April 1940), für das Kohlenwirtschaftsjahr 1940/41 (1. April 1940 bis 31. März 1941) bekanntgegebenen Preise für Briquets zu Hausbrandzwecken des Mitteldeutschen Braunkohlen-Syndikates, des Ostelbischen Braunkohlen-Syndikates und des Rheinischen Braunkohlen-Syndikates behalten auch im Kohlenwirtschaftsjahr 1941/42 (1. April 1941 bis 31. März 1942) Gültigkeit.

Ceny

Gatunek	ziarnistość w mm	cena wagon loco huta w RM/t.
węgiel niesortowany		15.—
węgiel gruby	ponad 80	20.—
orzecz I	50—80	20.—
orzecz II	30—50	20.—
orzecz III	18—30	20.—
orzecz IV	10—18	20.—
orzecz V	6—10	19.—
plukany miał węglowy	0—6 maks. 10	13.50
nieplukany miał węglowy	0—6 „ 10	11.—
koks	0—6 „ 10	17.—
węgiel drobny	„ 1	11.—
koks hutniczy i		
koks w kawalkach	ponad 90	22.—
koks w kawalkach dla odlewni	ponad 90	26.—
łom koksu I	60—90	24.—
łom koksu II	40—60	24.—
łom koksu III	20—40	24.—
łom koksu IV	10—20	18.—
łom koksu V	5—10	15.—
gruz koksowy	0—5 maks. 10	10.—

Podane w naszym ogłoszeniu z dnia 1 kwietnia 1940 (Deutscher Reichsanzeiger i Preussischer Staatsanzeiger Nr. 77 z dnia 2 kwietnia 1940) dla roku gospodarstwa węglowego 1940/41 (1 kwietnia 1940 do 31 marca 1941) ceny za brykiety do celów opalu w gospodarstwie domowym Środkowoniemieckiego Syndykatu węgla brązowego i Syndykatu „Ostelbischer Braunkohlensyndikat“ i Syndykatu „Rheinischer Braunkohlen Syndikat“ są ważne także i w roku gospodarstwa węglowego 1941/42 (1 kwietnia 1941 do 31 marca 1942).

Einzelhandel.

Ladenzeitregelung im Einzelhandel für den Stadtkreis Lublin.

Der Stadthauptmann von Lublin hat vom 1. April bis zum 31. Okt. 1941 für den Einzelhandel folgende Regelung getroffen:

Lebensmittelgeschäfte sowie
Bäckereien und Fleischereien:

Geschäftszeit von 7—13 Uhr
Mittagspause „ 13—15 „
weitere Geschäftszeit „ 15—19 „

Andere Einzelhandelsgeschäfte:

Geschäftszeit von 8—13 Uhr
Mittagspause „ 13—15 „
weitere Geschäftszeit „ 15—19 „

Restaurants:

Durchgehend geöffnet von 8—22 Uhr
(soweit nicht längere Öffnungserlaubnis vorliegt)

Handel detaliczny.

Uregulowanie czasu pracy w handlu detalicznym dla m. Lublina.

Starosta m. Lublina uregulował godziny sprzedaży w handlu detalicznym na okres od dnia 1 kwietnia do 31 października 1941 r. następująco:

Sklepy spożywcze, piekarnie i sklepy
z mięsem:

czas sprzedaży od godz. 7 do 13
przerwa obiadowa od godz. 13 do 15
dalsza sprzedaż od godz. 15 do 19

Inne sklepy detaliczne:

czas sprzedaży od godz. 8 do 13
przerwa obiadowa od godz. 13 do 15
dalsza sprzedaż od godz. 15 do 19

Restauracje:

otwarte bez przerwy od godz. 8—22 (jeżeli nie będzie wydane zezwolenie na dłuższy czas).

Konditoreien, Kaffees, Teestuben:

Durchgehend geöffnet von 7—21 Uhr

„ „ „ 8—21 Uhr

Kioske und Tabakläden:

An Tagen vor Sonn- und Feiertagen:

An Tagen vor Sonn- und Feiertagen Geschäftszeit für Lebensmittelgeschäfte, Tabakläden, Obstgeschäfte, Bäckereien von 7—20 Uhr durchgehend geöffnet.

An Sonn- und Feiertagen Geschäftszeit für Obstgeschäfte, Konditoreien und Blumengeschäfte:

von 10—12 Uhr

und von 14—16 Uhr.

Gastwirtschaften dürfen durchgehend bis zu den jeweils festgesetzten Sperrstunden geöffnet sein.

Läden, in denen ausschliesslich erfrischende Getränke und Bonbons verkauft werden, ist der Verkauf an allen Tagen — auch an Sonn- und Feiertagen — von 8 bis 21 Uhr gestattet.

Der Verkauf von Zeitungen und Zigaretten im Strassenverkauf und Kiosken ist von 8 bis 21 Uhr erlaubt. Ohne Genehmigung ist der Strassenhandel grundsätzlich verboten.

Jüdische Geschäfte haben grundsätzlich um 18 Uhr zu schliessen.

Abfertigung Reichs- und Volksdeutscher.

Auf Veranlassung der Abteilung Wirtschaft beim Chef des Distrikts in Lublin wurde der Druck und die Anbringung des Plakates mit dem Inhalt: „Reichs- und Volksdeutsche werden mit Vorrang abgefertigt“ angeordnet. Dieses Plakat ist zum Aushang in sämtlichen Textil-, Galanterie- und Schuhwarenverkaufsstellen anzubringen.

Arbeit.

Kündigungsschutz u. Regelung der Vergütung für Angestellte u. Arbeiter bei Arbeitsunfähigkeit.

Zur Durchführung der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (V.BIG.G. S. 13) bestimmt der Generalgouverneur:

§ 1

Kündigungsfristen für Angestellte.

Das Beschäftigungsverhältnis der Angestellten im Generalgouvernement kann während der ersten vier Beschäftigungsmonate mit einer Frist von zwei Wochen zum Ende eines Monats, in der folgenden Zeit mit einer Frist von vier Wochen zum Ende eines Monats gekündigt werden.

§ 2

Kündigungsfristen für Arbeiter.

(1) Das Beschäftigungsverhältnis der Arbeiter im Generalgouvernement kann mit einer Frist von vierzehn Tagen gekündigt werden.

Cukiernie, kawiarnie, herbaciarnie:
otwarte bez przerwy od godz. 7 do 21.

Kioski i sklepy z tytoniem:

otwarte bez przerwy od godz. 8 do 21.

W dniach poprzedzających niedziele i święta czas sprzedaży dla sklepów spożywczych, sklepów z tytoniem, piekarń bez przerwy od godz. 7—20.

W niedziele i święta czas sprzedaży dla owocarni, cukierń i kwiaciarni:

od godz. 10 do 12

i od godz. 14 do 16

Gospody mogą być czynne bez przerwy do każdorazowo ogłoszonych godzin policyjnych.

Sklepy, w których sprzedawane są wyłącznie trunki chłodzące i cukierki, mogą być otwarte we wszystkie dni powszednie a także w niedziele i święta — od godz. 8 do 21.

Sprzedaż pism i papierosów w sprzedaży ulicznej i w kioskach jest zezwolona od godz. 8 do 21. Bez zezwolenia sprzedaż uliczna zasadniczo jest zabroniona.

Przedsiębiorstwa żydowskie muszą być zamykane o godz. 18.

Obsługiwanie Niemców i osób należących do narodu niemieckiego.

Na podstawie zarządzenia Wydziału Gospodarstwa Szeffa Dystryktu w Lublinie przystąpiono do wydrukowania i rozpowszechnienia afiszów z napisem: „Przed wszystkim obsługuje się Niemców i osoby należące do narodu niemieckiego“. Afisz ten należy wywiesić we wszystkich sklepach włókienniczych, galanteryjnych i w sklepach z obuwiem.

Praca.

Ochrona wypowiedzenia i uregulowanie wynagrodzenia dla pracowników umysłowych i fizycznych na wypadek niezdolności do pracy.

Celem wykonania rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) postanawia Generalny Gubernator:

§ 1

Terminy wypowiedzenia dla pracowników umysłowych.

Stosunek zatrudnienia pracowników umysłowych w Generalnym Gubernatorstwie można wypowiedzieć podczas pierwszych czterech miesięcy zatrudnienia w terminie 2-tygodniowym na koniec miesiąca, w czasie następnym w terminie 4-tygodniowym na koniec miesiąca.

§ 2

Terminy wypowiedzenia dla pracowników fizycznych.

(1) Stosunek zatrudnienia pracowników fizycznych w Generalnym Gubernatorstwie można wypowiedzieć w terminie czternastodniowym.

(2) In Betrieben, in denen die Aufnahme und die Beendigung der Arbeiten jahreszeitlich bedingt sind, kann das Beschäftigungsverhältnis der Arbeiter mit einer Frist von drei Arbeitstagen gekündigt werden.

§ 3

Fristlose Kündigung.

Die Zulässigkeit einer fristlosen Lösung des Beschäftigungsverhältnisses während einer Probezeit oder aus wichtigem Grunde wird durch die Vorschriften der §§ 1 und 2 nicht berührt.

§ 4

Weiterzahlung des Gehalts bei Arbeitsunfähigkeit.

(1) Angestellten ist bei Arbeitsunfähigkeit infolge Krankheit oder unverschuldeten Unfalls nach einer Beschäftigungszeit von weniger als vier Monaten des Gehalt bis zur Dauer von zwei Wochen, nach einer Beschäftigungszeit von mindestens vier Monaten bis zur Dauer von sechs Wochen weiterzuzahlen, jedoch nicht über die Dauer des Beschäftigungsverhältnisses hinaus.

(2) Die Weiterzahlung des Gehaltes ist bei einer zusammenhängenden Beschäftigungszeit von mindestens drei Jahren bis zur Dauer von zwei Monaten, bei einer zusammenhängenden Beschäftigungszeit von mindestens fünf Jahren bis zur Dauer von drei Monaten zulässig, jedoch nicht über die Dauer des Beschäftigungsverhältnisses hinaus.

§ 5

Abweichende Regelungen.

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit) und die Distriktschefs können für einzelne Beschäftigte, eine Gruppe von Beschäftigten, einzelne Betriebe oder eine Gruppe von Betrieben Anordnungen treffen, die von den Vorschriften der §§ 1. bis 4. abweichen. Die Anordnungen bedürfen der Schriftform. Sie sind an die betroffenen Betriebe zu richten oder sonst in geeigneter Weise bekanntzugeben.

(2) Für öffentliche Verwaltungen und Betriebe bleiben abweichende Anordnungen im Sinne des Abs. 1. der Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit) vorbehalten. Welche Verwaltungen und Betriebe als öffentlich anzusehen sind, bestimmt im Zweifel die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Arbeit).

(3) Bereits genehmigte Dienstordnungen für öffentliche Verwaltungen und Betriebe bleiben von den Vorschriften der §§ 1 bis 4 unberührt.

§ 6

Persönlicher Geltungsbereich.

Die Durchführungsverordnung gilt nicht für deutsche Staatsangehörige. Sie gilt ferner nicht für deutsche Volkzugehörige im öffentlichen Dienst und für im öffentlichen Dienst wiederverwendete ehemals polnische Beamte und Angestellte im Sinne der Verordnung vom 3. November 1939 (VBIGG. S. 28).

(2) W zakładach, w których rozpoczęcie i ukończenie robót uzależnione jest od pory roku, można wypowiedzieć stosunek zatrudnienia pracowników fizycznych w terminie trzech dni roboczych.

§ 3

Wypowiedzenie bez zachowania terminu.

Możliwość rozwiązania stosunku zatrudnienia w okresie próbnym lub z ważnego powodu bez zachowania terminu wypowiedzenia nie zostaje przepisami §§ 1 i 2 naruszona.

§ 4

Placenie poborów nadal na wypadek niezdolności do pracy.

(1) Pracownikom umysłowym należy na wypadek niezdolności do pracy wskutek choroby lub niezawinionego wypadku po upływie czasu zatrudnienia przez mniej niż cztery miesiące płacić nadal pobory na czas trwania do dwóch tygodni, po upływie czasu zatrudnienia przez najmniej cztery miesiące na czas trwania do sześciu tygodni, jednak nie poza czas trwania stosunku zatrudnienia.

(2) Placenie poborów nadal jest dopuszczalne w wypadku nieprzerwanego czasu zatrudnienia przez co najmniej trzy lata na czas trwania do dwóch miesięcy, w wypadku nieprzerwanego czasu zatrudnienia przez co najmniej pięć lat na czas trwania do trzech miesięcy, jednak nie poza czas trwania stosunku zatrudnienia.

§ 5

Uregulowanie odmienne.

(1) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Pracy) i Szefowie Okręgów mogą dla poszczególnych osób zatrudnionych, grupy osób zatrudnionych, poszczególnych zakładów lub grupy zakładów wydawać zarządzenia, odbiegające od przepisów §§ 1 do 4. Zarządzenia wymagają formy pisemnej. Należy je skierować do zainteresowanych zakładów lub w inny stosowny sposób ogłosić.

(2) Wydawanie odmiennych zarządzeń w myśl ust. 1 dla publicznych zarządów i zakładów zastrzega się Rządowi Generalnego Gubernatorstwa (Wydziałowi Pracy). Jakie zarządy i zakłady należy uważać za publiczne, określa w razie wątpliwości Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Pracy).

(3) Już zatwierdzone regulaminy służbowe dla publicznych zarządów i zakładów nie zostają przepisami §§ 1 do 4 naruszone.

§ 6

Osobowy zakres mocy obowiązującej.

Rozporządzenie wykonawcze nie obowiązuje w stosunku do obywateli niemieckich. Nie obowiązuje ono również w stosunku do osób w służbie publicznej, przynależnych do Narodu Niemieckiego, ani w stosunku do byłych urzędników i funkcjonariuszów polskich, ponownie zatrudnionych w służbie publicznej w rozumieniu rozporządzenia z dnia 3 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 28).

Schlussvorschriften.

Artikel 19 und 29 der Verordnung des Präsidenten des ehemaligen polnischen Staates über den Arbeitsvertrag mit den Angestellten vom 16. März 1928 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 35 Pos. 323), Artikel 11 Abs. 4 und Artikel 13 der Verordnung des Präsidenten des ehemaligen polnischen Staates über den Arbeitsvertrag mit den Arbeitern vom gleichen Tage (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 35 Pos. 324) sowie alle entgegenstehenden Bestimmungen und vertraglichen Regelungen werden hiermit aufgehoben.

§ 8

Inkrafttreten.

Diese Durchführungsverordnung tritt am 15. April 1941 in Kraft.

Regelung des Urlaubs für nichtdeutsche Beschäftigte in der Privatwirtschaft.

Zur Durchführung der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBIGG. S. 13) bestimmt der Generalgouverneur:

Die in der Vierten Durchführungsverordnung vom 20. Juli 1940 (VBIGG. II S. 404) zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement für das Jahr 1940 getroffene Regelung gilt bis auf weiteres fort.

Verkehr.**Einführung der Eisenbahn-Verkehrsordnung in den an das Reich angegliederten Gebieten.**

Mit rückwirkender Gültigkeit vom 1. Januar 1941 an wurde in den an das Reich angegliederten Gebieten die Deutsche Eisenbahn-Verkehrsordnung eingeführt.

Die Verkehrsordnung gilt nicht nur auf normalspurigen Bahnen, sondern auch auf Lokal- und Schmalspurbahnen.

Umrechnungskurse für fremde Währungen im Güterverkehr.

Nachstehende Kurse für die Umrechnung fremder Währungen in Frachtbriefen werden vom 3. März 1941 ab angewendet:

a) Erhebungskurs

Verkehr mit		=	
Belgien	1 Fr	=	8,0 Rpf
Dänemark	1 Kr	=	48,3 „
Elsass-Lothringen	über Frankreich	1 Fr	= 5,0 „
Spanien			
Portugal			
Frankreich	1 Fr	=	5,0 „
Italien	1 Lira	=	13,1 „
Jugoslawien	1 Dinar	=	5,7 „
Luxemburg	1 Fr	=	10,0 „
den Niederlanden	1 Gulden	=	133,0 „
Norwegen	1 Kr	=	57,0 „
Rumänien	1 Leu	=	—
Schweden	1 Kr	=	60,0 „
der Schweiz	1 Fr	=	58,0 „

Przepisy końcowe.

Artykuły 19 i 29 rozporządzenia prezydenta byłego państwa polskiego o umowie o pracę pracowników umysłowych z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 323), artykuł 11 ust. 4 i artykuł 13 rozporządzenia prezydenta byłego państwa polskiego o umowie o pracę robotników z tej samej daty (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324) jako też wszystkie sprzeczne postanowienia i umowne uregulowania uchyla się niniejszym.

§ 8

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wykonawcze weszło w życie z dniem 15 kwietnia 1941 r.

Uregulowanie urlopu dla osób nie będących Niemcami, zatrudnionych w gospodarstwie prywatnym.

W celu wykonania rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) postanawia Generalny Gubernator:

Uregulowanie, wydane na rok 1940 w czwartym rozporządzeniu wykonawczym z dnia 20 lipca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 404) do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 r. o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie obowiązuje nadal aż do odwołania.

Ruch.**Regulamin przewozów dla obszarów włączonych do Rzeszy.**

Z ważnością wsteczną, od dnia 1 stycznia 1941 r. wprowadzono w życie Kolejowy Regulamin Przewozów Kolei Niemieckich (E. V. O.), na terenach włączonych do Rzeszy.

Regulamin ten obowiązuje nie tylko na kolejach normalnych, ale również i na kolejach lokalnych i wąskotorowych.

Kolejowy kurs walut obcych.

Od dnia 3 marca 1941 r. obowiązują następujące kursy walut obcych, przeliczanych na listach przewozowych:

a) Kurs pobrania

W komunikacji z:

Belgia	1 Fr	=	8,0 Rpf.
Dania	1 Kr	=	48,3 „
Alzacja	przez Francję	1 Fr	= 5,0 „
Lotaryngią			
Hiszpanią			
Portugalia			
Francja	1 Fr	=	5,0 „
Włochami	1 Lira	=	13,1 „
Jugoslawią	1 Dinar	=	5,7 „
Luksemburgiem	1 Fr	=	10,0 „
Holandią	1 Gulden	=	133,0 „
Norwegią	1 Kr	=	57,0 „
Rumunią	1 Leu	=	—
Szwecją	1 Kr	=	60,0 „
Szwajcarią	1 Fr	=	58,0 „

der Slowakei	1 Ks	=	8,6 Rpf.
Spanien	1 Peseta	=	23,6 „
Ungarn		=	— „

b) Versandüberweisungskurs

Verkehr mit			
Belgien	1 RM	=	12,5 Fr
Dänemark	1 „	=	2,08 Kr.
Elsass- Lothringen	über Frankreich	—	—
Spanien			
Portugal			
Frankreich	1 „	=	20,00 Fr
Italien	1 „	=	7,64 Lira
Jugoslawien	1 „	=	17,83 Dinar
Luxemburg	1 „	=	10,00 Fr
den Niederlanden	1 „	=	0,76 Gulden
Norwegen	1 „	=	1,76 Kr
Rumänien		=	—
Schweden	1 „	=	1,69 Kr
der Schweiz	1 „	=	1,72 Fr
der Slowakei	1 „	=	11,63 Ks
Spanien	1 „	=	4,25 Peseten
Ungarn		=	—

Anmerkung: Die Protektoratskrone wird im Verhältnis 1 Kr = 10 Rpf in Reichsmark umgerechnet.

Verlängerung des Ausnahmetarifs für Eisenerze

Für die Beförderung von Eisenerzen und Hochofenschlacken nach den oberschlesischen Hüttenwerken gilt im Verkehr zwischen dem Reich und dem Generalgouvernement der Ausnahmetarif Kr 7 B — 44.

Die Gültigkeitsdauer dieses Tarifs wurde nunmehr bis zum 31 März verlängert. Der Tarif Kr 7 B — 44 gehört nicht zum Gütertarif der Ostbahn, sondern bildet einen Teil des Binnengütertarifs der Reichsbahn.

Tarfermässigung für Sauerkraut.

Mit Wirkung vom 1. März 1941 an wurde für Sauerkraut die Wagenladungsklasse III eingeführt.

Einschränkung des Personenverkehrs auf der Ostbahn.

Zur Bekämpfung des Schleichhandels und zur Entlastung des Reisezugverkehrs auf der Ostbahn wurde folgendes angeordnet:

1. Vom 12. 4. 1941 ab werden auf der Ostbahn mit Ausnahme der Schmalspurbahnen und des Warschauer Vorortverkehrs nur Personen befördert, die im Besitz eines besonderen Genehmigungsbescheides sind. Für Juden verbleibt es bei den Bestimmungen der Verordnung über die Benutzung öffentlicher Verkehrsmittel durch Juden im Generalgouvernement vom 20. 2. 1941 (Vbl. GGP S. 69) und des Runderlasses des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) vom 17. 3. 1941 — I 7404/40. Diese Vorschriften (insbesondere Ziff. III des Ausführungserlasses) sind mit Rücksicht auf die eingangs erwähnten Gründe mit besonderer Schärfe und Härte anzuwenden.

2. Der Genehmigungsbescheid wird ausgestellt:

a) als unpersönlicher Dauerausweis

b) als persönlicher Dauerausweis

c) als persönliche Genehmigung für eine Einzelfahrt (Einzelausweis).

3. Der unpersönliche Dauerausweis ist auf den Namen einer bestimmten Dienststelle auszustellen. Der Leiter dieser

Slowacja	1 Ks	=	8,6 Rpf.
Hiszpania	1 peseta	=	23,6 „
Węgrami		=	— „

b) Kursy przekazów z nadania

W komunikacji z:			
Belgia	1 RM	=	12,5 Fr
Dania	1 „	=	2,08 Kr
Alzacja	przez Francję	1 „	= —
Lotaryngia			
Hiszpania			
Portugalia			
Francja	1 „	=	20,00 Fr
Włochami	1 „	=	7,64 lira
Jugoslawia	1 „	=	17,83 dinarów
Luksemburgiem	1 „	=	10,00 Fr
Holandia	1 „	=	0,76 gulden.
Norwegia	1 „	=	1,76 Kr
Rumunia	1 „	=	—
Szwecja	1 „	=	1,69 Kr
Szwajcarią	1 „	=	1,72 Fr
Slowacja	1 „	=	11,63 Ks
Hiszpania	1 „	=	4,25 pesetów
Węgrami		=	—

Uwaga: Koronę Protektoratu przelicza się na marki niemieckie w stosunku 1 K = 10 Rpf.

Przedłużenie taryfy wyjątkowej dla rudy żelaznej.

W obrocie między Rzeszą a Generalnym Gubernatorstwem obowiązywała taryfa wyjątkowa Kr 7 B — 44 na przewóz rud żelaznych i szlak wielkopiecowych z szeregu miejscowości do hut górnośląskich.

Taryfa ta została przedłużona do dnia 31 marca 1941.

Taryfa Kr. 7 B — 44 nie jest objęta taryfą kolei Wschodniej. Stanowi ona część wewnętrznej taryfy towarowej Kolei Rzeszy.

Obniżka taryfy na kapustę kiszoną.

Z ważnością od dnia 1 marca 1941 roku wprowadzono na przewóz kapusty kiszonej klasę III-ą wagonową.

Ograniczenie ruchu osobowego na Kolei Wschód.

Dla zwalczania handlu nielegalnego i odciążenia ruchu na Kolei Wschód zarządza się co następuje:

1. Od dnia 12 kwietnia 1941 mogą korzystać z ruchu kolejowego tylko te osoby, które wykażą się specjalną przepustką. Nie dotyczy to kolei wąskotorowych i przedmiejskich kolei warszawskich. Dla żydów pozostają w mocy rozporządzenia o używaniu publicznych środków lokomocji przez żydów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 lutego 1941 (Vbl. G .G. P. S. 69) i rozporządzenia dotyczące zezwoleń na przejazd w Generalnym Gubernatorstwie (Wydział Główny Administracji Wewnętrznej) z dnia 17. III. 41 — I 7404/40. Te przepisy (a szczególnie pod cyfrą III rozporządzenia wykonawczego) należy ze względu na wyżej wymienione przyczyny stosować ze szczególną ostrością i bezwzględnością.

2. Przepustka będzie wystawiona:

a) Na okaziciela — przepustka stała.

b) Wystawiona na imię i nazwisko — przepustka stała.

c) Wystawiona na imię i nazwisko — przejazd jednorazowy.

3. Przepustka na okaziciela ma być wystawiona na nazwę jakiegoś urzędu. Kierownik tego urzędu jest osobiście

Dienststelle ist persönlich dafür verantwortlich, dass der Ausweis nur von Angehörigen seiner Dienststelle zu Fahrten benutzt wird, die im öffentlichen Interesse dringend geboten sind. Der Ausweis darf nur in Verbindung mit einem gültigen mit Lichtbild versehenen Dienstausweis benutzt werden. Diese Dauerausweise sind nur deutsch geleiteten Dienststellen und in der geringstmöglichen Zahl auszufolgen.

4. Der persönliche Dauerausweis darf in Regelfall nur an folgende Personen ausgegeben werden:

- a) Personen, die zur Ausübung ihrer Tätigkeit im Bereich der öffentlichen Verwaltung dauernd und regelmässig die Eisenbahn benutzen müssen. Hierunter fallen insbesondere auch die Bürgermeister und Wojts für Dienstreisen zum Kreishauptmann und Landkommissar;
- b) Angestellte und Arbeiter wichtiger Betriebe, soweit sie den Weg von ihrer Wohnung zur Arbeitsstätte mit der Eisenbahn zurücklegen müssen (dies gilt insbesondere für öffentliche Versorgungsbetriebe, Rüstungsbetriebe, öffentliche Bauvorhaben);
- c) Ärzte und Tierärzte in dem Bereich, in dem sie zur allgemeinen Ausübung ihrer Praxis die Eisenbahn benutzen müssen.

5. Einzelausweise dürfen lediglich an folgende Personen ausgegeben werden:

- a) Personen, die in Ziff. 4 unter a - c genannt sind, soweit sie keinen Dauerausweis besitzen;
- b) sonstige Personen, die im Interesse der Erledigung wichtiger öffentlicher — (im Regelfall nur kriegswirtschaftlich wichtiger) — Angelegenheiten reisen müssen.
- c) Personen, die ein Krankenhaus oder einen Arzt (Spezialarzt) aufsuchen müssen und dies durch ärztliche Bescheinigung nachweisen;
- d) Personen, die zu Gerichten oder sonstigen Behörden oder Dienststellen vorgeladen werden und ihre Verladung der Ausstellungsbehörde vorweisen;
- e) in sonstigen Ausnahmefällen, in denen die Vornahme einer Reise dringend geboten ist. Hierbei sind schärfste Massnahmen anzuwenden und Härten nicht zu vermeiden. Besuche zu Kranken oder in Sterbefällen rechtfertigen grundsätzlich nur dann die Erstellung einer Genehmigung, wenn es sich um die nächsten Angehörigen (Ehegatten, Kinder, Eltern, Geschwister) handelt.

6. Der unpersönliche oder persönliche Dauerausweis ist für einen bestimmten Bezirk (Generalgouvernement, Distrikt, Kreishauptmannschaft) oder nur für jene Strecken auszustellen, die der Antragsteller unbedingt benutzen muss.

Einzelausweise sind stets nur für eine oder mehrere bestimmte Strecken auszustellen.

7. Persönliche Dauerausweise gelten jeweils für den Kalendermonat des Ausstellungstages. Sie sind gegebenenfalls auf Antrag zu verlängern.

8. Die Gründe, die für die Antragstellung geltend gemacht werden, sind durch Vorlegung entsprechender Unterlagen — im Regelfall durch amtliche Bescheinigungen — glaubhaft zu machen.

Die Kammer weist hierzu darauf hin, dass sie in geeigneten Fällen, in denen Personen aus Handel und Industrie ihre Kammerbezirke, die zur Aufrechterhaltung ihrer Betriebe im öffentlichen Interesse den Reiseverkehr der Ostbahn in Anspruch nehmen müssen, den Entscheidungsstellen gegenüber zu entsprechenden Anträgen nach Prüfung Stellung nimmt. Ausdrücklich sei jedoch betont, dass hierbei ein strenger Massstab angelegt wird und die Stellung von Anträgen nur in wirklich dringlichen Fällen Zweck hat.

verantwortlich für die Ausstellung der Ausweise, ist die Dienststelle, die für die Ausstellung der Ausweise verantwortlich ist, und die die Ausweise nur an diejenigen Personen ausstellen darf, die im öffentlichen Interesse dringend geboten sind. Der Ausweis darf nur in Verbindung mit einem gültigen mit Lichtbild versehenen Dienstausweis benutzt werden. Diese Dauerausweise sind nur deutsch geleiteten Dienststellen und in der geringstmöglichen Zahl auszufolgen.

4. Przepustka stała wystawiona na imię i nazwisko może być wydawana z zasady tylko następującym osobom:

- a) osobom, które dla wykonywania swych czynności zawodowych w obrębie administracji publicznej stale i regularnie muszą używać kolei. Dotyczy to szczególnie burmistrzów i wójtów dla ich podróży służbowych do Starostw i Komisarjatów krajowych.
- b) Urzędnikom i robotnikom ważnych przedsiębiorstw w wypadku, gdy są oni zmuszeni odbyć drogę z miejsca zamieszkania do miejsca pracy koleją (to dotyczy w szczególności publicznych instytucji zaopatrzenia, zakładów zbrojeniowych, publicznych przedsiębiorstw budowlanych).
- c) Lekarzom i weterynarzom, którzy dla wykonywania swoich czynności zawodowych są zmuszeni do używania kolei.

5. Przepustki na przejazd jednorazowy mogą być wydawane tylko:

- a) Osobom, które pod lit. 4 pod a—c są wymienione, jeżeli one nie posiadają przepustki stałej.
- b) Osobom, które muszą załatwić ważne sprawy o charakterze publicznym (w zasadzie dotyczy to tylko spraw gospodarki wojennej).
- c) Osobom, które muszą udać się do szpitala lub lekarza (specjalisty), jeśli wykażą się odpowiednim świadectwem lekarskim.
- d) Osobom, które zostały wezwane przez Sądy lub inne władze i przedstawia dowód wezwania ich przez daną instytucję.
- e) W innych wypadkach wyjątkowych, w których podróż jest konieczna. Przy tym należy postępować w wydawaniu tych przepustek jak najostrzej i bezwzględnie. Odwiedziny chorych i umierających w tym tylko wypadku usprawiedliwiają wydanie przepustki, jeżeli idzie o najbliższe pokrewieństwo (mąż, żona, dzieci, rodzice, rodzeństwo).

6. Przepustka stała na okaziciela lub na imię i nazwisko ma być wystawiona dla podróży w jakimś określonym okręgu (Gubernia Generalna, Dystrykt, Starostwo), albo w jakimś określonym kierunku zależnie od tego, dokąd posiadacz przepustki jest zmuszony pojechać. Przepustki jednorazowe mogą być wystawione na przejazd w jednym lub w kilku kierunkach.

7. Przepustki stale na imię i nazwisko ważne są zawsze tylko na jeden miesiąc kalendarzowy, licząc od dnia wystawienia. W razie potrzeby można wnieść podanie o ich prolongatę.

8. Motywy, którymi podanie ma być poparte, muszą być podane w odpowiednich załącznikach uwierzytelnionych lub też w urzędowych zaświadczeniach.

Izba zwraca uwagę na to, że zajmie odpowiednie stanowisko w stosunku do podań osób, które z przyczyn handlowych i przemysłowych tutejszego okręgu dla utrzymania swych przedsiębiorstw w imię dobra publicznego zmuszone są korzystać z kolei. Równocześnie jednak Izba podkreśla, że przy zajmowaniu stanowiska Izba będzie się kierowała zasadami bezwzględnyymi i że będzie popierała tylko te podania, które zostały wniesione z przyczyn na prawdę bardzo ważnych.

Verchiedenes.

Übernahme von Handelsvertretungen für ausserhalb des Generalgouvernements ansässigen Firmen.

Die im Distrikt Lublin ansässigen Firmen oder Personen, die Handelsvertretungen von ausserhalb des GG ansässigen Firmen zu übernehmen beabsichtigen, haben bei unserer Kammer einen entsprechenden Antrag einzureichen, der auf bei uns erhältlichen Fragebogen zu stellen ist. Diesem Antrag sind ein Lebenslauf des Antragsstellers in fünfacher Ausfertigung und 2 Lichtbilder beizufügen. Gleichzeitig ist an die Kammer eine Gebühr in Höhe von Zl. 25.— zu entrichten.

Die erwähnten Unterlagen reicht die Kammer nach genauer Prüfung zusammen mit ihrer Stellungnahme an die Aussenhandelsstelle für das Generalgouvernement in Warschau weiter, die die Entscheidung über die Anträge zu treffen hat.

Bei Genehmigung des Antrages erhält der Antragsteller von der Aussenhandelsstelle gegen Zahlung einer Gebühr von Zl. 25.— einen Vertretungsausweis. — Es ist nicht gestattet, ohne diesen Ausweis Firmen, die ausserhalb des GG ansässig sind, zu vertreten.

Auf Grund dieser Neuregelung werden diejenigen Firmen, die Vertretungen von ausserhalb des GG ansässigen Firmen bereits führen, ohne im Besitz des erwähnten Ausweises zu sein, aufgefordert, sich an unsere Kammer zwecks Erlangung der erforderlichen Bescheinigung zu wenden.

Verlängerung der Fristen des Wechsel- und Scheckrechts.

Der Generalgouverneur hat auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I. S. 2077) verordnet:

Einzig er Paragraph.

Die Fristen für die Vornahme der nach den Vorschriften des Wechsel- und Scheckrechts zur Erhaltung der Rückgriffsrechte erforderlichen Handlungen werden für Wechsel und Schecks, die vor dem 1. Oktober 1939 aufgestellt worden sind, im Anschluss an die in der Vierten Verordnung über die Verlängerung der Fristen des Wechsel- und Scheckrechts vom 4. Oktober 1940 (VBIGG. I S. 316) vorgesehene Verlängerung um weitere neun Monate, jedenfalls aber bis zum 15. Januar 1942 verlängert.

Weisungsrecht an die Holzhändler.

Auf Grund einer Mitteilung der Abteilung Forsten beim Chef des Distrikts Lublin bezüglich des Weisungsrechtes an die Holzhändler ist folgendes zu beachten:

Hinsichtlich des Weisungsrechtes an die Holzhändler gelten die Bestimmungen der Verordnung über das Forst- und Jagdwesen im Generalgouvernement vom 31. 10. 1939 sowie die 2. Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 31. 10. 1939 und die Verordnung zur Änderung der Verordnung vom 31. 10. 39.

Danach unterstehen dem Weisungsrecht der Abteilung Forsten nur die Grossbetriebe, nicht dagegen die Kleinhändler.

Różne.

Zastępstwa handlowe firm, osiadłych poza Generalnym Gubernatorstwem.

Firmy lub osoby zamieszkałe w Dystrykcie Lubelskim, które zamierzają objąć zastępstwa handlowe firm osiadłych poza obszarem GG., mają wnieść do tut. Izby odpowiednie podanie. (Odpowiedni kwestionariusz jest do nabycia w Izbie). Do kwestionariusza należy dołączyć życiorys petenta w 5 odpisach oraz 2 fotografie. Równocześnie należy wpłacić do Izby należność w wysokości zł 25.—.

Wspomniane załączniki przekazuje Izba po dokładnym ich zbadaniu wraz ze swoją opinią Urzędowi Handlu Zagranicznego dla GG. w Warszawie. Urząd ten jest władzą rozstrzygającą.

Na podstawie zezwolenia wydanego przez ów Urząd otrzymuje petent legitymację zastępcy handlowego za opłatą zł 25.—. Zastępowanie firm osiadłych poza obszarem GG. bez posiadania legitymacji jest niedozwolone.

Na podstawie tego nowego zarządzenia wzywa się wszystkie firmy, prowadzące zastępstwa handlowe firm osiadłych poza GG. i które wspomnianej legitymacji nie posiadają, aby zwróciły się do Izby tutejszej celem wyrobienia sobie odpowiedniego dowodu.

Przedłużenie terminów prawa wekslowego i czekowego.

Gubernator Generalny zarządził na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) — co następuje:

Jedyny paragraf.

Terminy do podjęcia wymaganych według przepisów prawa wekslowego i czekowego czynności dla zachowania prawa zwrotnego poszukiwania przedłuża się dla weksli i czeków, wystawionych przed dniem 1 października 1939 r. nawiązując do przedłużenia, przewidzianego w czwartym rozporządzeniu o przedłużeniu terminów prawa wekslowego i czekowego z dnia 4 października 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 316), o dalsze dziewięć miesięcy, w każdym razie jednak do dnia 15 stycznia 1942 r.

Wskazówki prawne dla handlarzy drzewem.

Na podstawie zawiadomienia Wydziału Leśnictwa przy Szefie Dystryktu Lubelskiego w stosunku do prawa nakazu dotyczącego kupców drzewnych, należy zwrócić uwagę na następujące:

W związku z prawem nakazu dotyczącego kupców drzewnych prawomocne są postanowienia zawarte w rozporządzeniu o leśnictwie i myślistwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31. X. 1939, jak też przepis wykonawczy Nr. 2 do rozporządzenia z dnia 31. X. 1939 i rozporządzenie o zmianie rozporządzenia z dnia 31. X. 1939.

W myśl powyższego podlegają prawu nakazu Wydziału Leśnictwa tylko przedsiębiorstwa wielkie, — nie podlegają im detaliści.

Lubliner Kerzenfabrik

W. GOSEK

LUBLIN,
Królewskastr. 4.

Fernruf 13-50, 13-58

Lubelska Fabryka Świec

W. GOSEK

LUBLIN,
Królewska 4.

Telefon 13-50, 13-58

LUBLINER
GROSSPAPIERHANDLUNG
A. OLSZEWSKI

LUBLIN, Krakauerstr. 38

LIEFERUNGEN FÜR:

— BÜROS — ÄMTER — LÄDEN —

LUBLIN, Telefon 29 77

LUBELSKIE
SKŁADY PAPIERU
A. OLSZEWSKI

LUBLIN, Krakowska 38

DOSTAWY DLA:

— BIUR — URZĘDÓW — SKLEPÓW —

LUBLIN, Telefon 29-77

Józef Bońkowski

EISEN- u. METALLGIESSEREI

LUBLIN,
Żabiastrasse 4,

Fernruf 27-69

Józef Bońkowski

ODLEWNIA ŻELAZA i METALI

LUBLIN,
Żabia 4,

Telefon 27-69

PAPIERWAREN
PAPPE

JAN JÓŻWIAKOWSKI

LUBLIN,
Bernardinerstrasse 20

Fernruf 29-58

SKŁAD PAPIERU
i TEKTURY

JAN JÓŻWIAKOWSKI

LUBLIN,
Bernardyńska 20

Telefon 29-58

Sämtliche Textil - Galanterie
und Konfektions-Waren
kaufen Sie am besten in der

Firma:

TEXTILWAREN

A. FISCHBACH & Co.

Lublin, Krakauerstr. Nr. 28

FERNRUF 27-07

Towary tekstylne, galanteryjne
i konfekcyjne wszelkiego rodza-
ju najkorzystniej zakupić można

w firmie

TOWARY TEKSTYLNE

A. FISCHBACH i Sp.

Lublin, Krak.-Przedm. Nr. 28

TELEFON 27-07

Schmidt & Luhmann

KRAŚNIK — JANÓW

Grosshandel — Kleinhandel

Waren aller Art

Import

Export

Anschrift: Kraśnik, Kreis Janów-Lubelski
Telegr. Adr.: Suedam — Telefon Nr. 42

Schmidt & Luhmann

KRAŚNIK — JANÓW

Handel hurtowy i detaliczny

Towary wszelkiego rodzaju

Import

Export

Adres: Kraśnik, Powiat Janów-Lubelski
Adres telegr.: Suedam — Telefon nr. 42

Mineralwasser und Limonadenfabrik

F-ma H. Policzekiewicz & Co.

Lublin, Robert-Kochstr. 14

Telefon 26-66, 26-00

*empfehlte ihre überall als gut
bekanntes Erfrischungsgetränke.*

**Fabryka Wód Mineralnych
i Napojów Gazowych**

F-ma H. Policzekiewicz i Ska

Lublin, ul. Staszica nr. 14

Telefon 26-66, 26-00

poleca znane ze swej dobroci wyroby.

**Lubliner Branntwein-Likör-
und Sodawasserfabrik**

G. m. b. H.

Lublin, Łęczyńskastr. 40

Fernruf 21-75

empfehlte vortreffliche Branntweine und
Liköre, erzeugt aus natürlichen Obst-
aufgüssen ohne chemische Zusätze.

**Lubelska Fabryka Wódek
i Likierów i Wód Gazowych**

Spółka z o. o.

Lublin, ul. Łęczyńska 40

Telefon 21-75

poleca wytworne wódki i likiery sporządzo-
ne na naturalnych nalewach owocowych,
bez jakichkolwiek domieszek chemicznych.

czas. 19855/1941/4

Lubań-Wronki Kartoffelfabrikate

A. G.

Lublin Betonowa 5.

Lubań-Wronki Przemysł Ziemniaczany

S. A.

Lublin Betonowa 5.

G. L. GAISER CHOLM — HRUBIESZOW

Waren aller Art
GROSSHANDEL — KLEINHANDEL

ZWEIGSTELLEN: Włodawa, Sawin, Siedliszcze,
Wojsławice, Bełz, Wareż, Sokal-Zabuże, Uchanie
Grabowiec und Horodlo

G. L. GAISER CHEŁM — HRUBIESZÓW

Towary wszelkiego rodzaju
HANDEL HURTOWY I DETALICZNY

ODDZIAŁY: Włodawa, Sawin, Siedliszcze,
Wojsławice, Bełz, Wareż, Sokal-Zabuże, Uchanie
Grabowiec i Horodło.

Gründungsjahr 1896

Feilenfabrik HENRYK FRENKLER Lublin, Czwartekstrasse 5. Tel. 28-12

empfehl: Schlosser, Bunt, Säge und Mühlen- FEILEN
Schmiede, Tischler u. für weich Metalle -
Raspeln, welche in ihrer Ausdauer anderen
hervorragend.

Verlangt nur Feilen mit der „HUFEISEN“ Schutzmarke.

Rok założenia 1896

Fabryka Pilników HENRYKA FRENKLERA Lublin, ul. Czwartek 5, telefon 28-12

poleca: PILNIKI ślusarskie, wiązkowe, do pił, młyńskie,
TARNIKI kowalskie, stolarskie, do metali
miękkich, które przodują swą wytrzymałością
w stosunku do innych pilników.

Zadajcie pilników tylko z marką ochronną PODKÓWKA.

Barth & Könenkamp

Lublin, Krakauerstr. 72.
Telefon: 1197.   Telegramme: NAJADE

EXPORT — IMPORT
GROSSHANDEL

Vertretungen erster deutscher
Industriewerke.

Barth & Könenkamp

Lublin, Krakowskie Przedm. 72.
Telefon Nr. 1197.   Adres telegr.: NAJADE

EKSPORT — IMPORT
HANDEL HURTOWY

Przedstawicielstwo niemieckich zakładów
przemysłowych.

Verlag: Industrie- und Handelskammer Lublin. Druck: Buchdruckerei Adam Szczuka, Lublin, Zamojskastr. 12. Fernspr. 22-98
Einzelnummer des Heftes: 1 Zl. Anzeigen: 1/4 Seite zweisprachig Zl. 50,—. Das Mitteilungsblatt erscheint monatlich.

Redaktionsschluss am 15. jeden Monats

Wydawnictwo: Izba Przemysłowo-Handlowa. Druk: Lubelskie Zakłady Graficzne—Adam Szczuka, Lublin, Zamojska 12. Telefon 22-98
Ogłoszenia: 1/4 str. w dwóch językach 50 zł. Biuletyn informacyjny wychodzi raz w miesiącu.

Redakcję numeru zamyka się 15-go każdego miesiąca.